

Maneviyat

Müslüman Ahmediye Cemaati Türkçe Dergisi

Yıl: 5

Cilt: 3

Sayı: 17

Ocak-Haziran 2015

(Miladi)

Rebiulevvel-Ramazan 1436

(Hicri)

Sulh-ihsan 1394

(Hicri Şemsi)

Yayınlayan:

Ahmadiyya Muslim Jamaat

Verlag der Islam

Adres :

Türk Masası

Ahmadiyya Muslim

Jamaat KdÖR

Genfer Str. 11 60437

Frankfurt, Almanya

Tel:

Fax:

069 50688741 069 50688743

Sorumlu:

Raşit Paktürk

E-mail:

maneviyat@ahmadiyya.de

ISSN: 2192-3396

"Maneviyat" is a Turkish Magazine of Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR Germany

"Maneviyat" ist eine türkische Zeitschrift der Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR Deutschland

İçindekiler

Editörden

Kuran-ı Kerim

Hadis-i Şerif

Kelamü'l İmam

Fatiha Suresi Tefsiri

11. Ulusal Barış Sempozyumu Konuşması

Mü'minde itaat ve teslimiyetin özü

Peygamberimiz'e (s.a.v.) saldırıya en güzel cevap; Salavat

Pakistan trajedisi

"Hz. İsa İlah Olamaz" İncil ve Tevrat Işığında

Yeni Kitabımız Yayınlandı

2

3

4

5

7

12

23

33

44

52

54

Table of Contents

From the Editor

The Holy Quran

Traditions of the Holy prophet (saw)

Words of the Promised

Messiah (as)

Exegesis of the Chapter "Al-Fatiha"

11th International Peace

Conference speech

The essence of submission in a believer

The best response to attacks on the Holy prophet (saw) – Salawat

The tragedy of Pakistan

Jesus cannot be God – In the light of the old and new

Testaments

A new book.

فہرست مضامین

اداریہ

قرآن کریم

حدیث نبوی

کلام الامام

تفسیر سورۃ فاتحہ

گیارہویں امن سیمپوزیم سے حضور انور کا خطاب

خطبہ جمعہ ۵ دسمبر ۲۰۱۴

خطبہ جمعہ ۱۶ جنوری ۲۰۱۵

خطبہ جمعہ ۱۴ دسمبر ۲۰۱۴

رد الوہیت مسیح

Editörden

Vadedilen Mesih^{as} gönderildiğinde Müslümanların temel hastalıklarından birisinin itaatsizlik olduğunu vurguladı ve Nisa Suresinin 60. Ayetini açıklarken şöyle dedi:

“Yani Allah ve Peygamberine ve padişahlara itaat edin. İtaat öyle bir şeydir ki eğer içtenlikle yapılırsa, kalbe bir nur ve ruha bir lezzet ve aydınlık verilir. İtaate olan ihtiyaç kadar, mücahadelere¹ ihtiyaç yoktur. Ancak bunun tek şartı gerçek itaattir. Ve zor olan da işte budur. İtaatte insan nefsanî isteklerini boğazlamak zorundadır. Bu olmaksızın itaat olamaz. Nefsanî istekler öyle bir şeydir ki büyük muvahhidlerin kalbinde de put olarak yerleşebilir. Ashab-ı Kiram üzerinde ne büyük lütuf vardı ve onlar Peygamber Efendimiz’in^{sav} itaatinde ne kadar da kendilerini yok etmiş bir topluluk idi. Gerçek şudur ki bir topluluğa milliyet ve birlik ruhu üflenmediği müddetçe ve o itaat prensibini benimsemediği müddetçe ona kavim veya topluluk denilemez. Eğer görüş ihtilafı ve parçalanmışlık varsa anlayınız ki bu çöküşün alametidir.”

“Müslümanların zaaf ve çöküşünün sebeplerinden birisi de, aralarındaki ihtilaf ve iç çekişmeleridir. İşte eğer ihtilaflarını bırakıp bire itaat ederlerse ki ona itaati Allah emretmiştir, o zaman diledikleri iş olur. Allah’ın eli cemaat üzerindedir. Bunun içindeki sır şudur ki Allah tevhidi sever. Ve bu birlik itaat edilmedikçe sağlanamaz. Peygamber Efendimiz^{sav} zamanında Ashab-ı Kiram çok isabetli görüşe sahip idiler. Allah onların yaratılışına bunu koymuştu. Onlar siyaset prensiplerini çok iyi bilirdiler. Hazreti Ebubekir, Hazreti Ömer ve diğer Ashab-ı Kiram halife olduklarında ve onlara saltanat verildiğinde onlar saltanat yükünü öylesine güzel bir düzen içinde taşıdılar ki bundan kolayca onların ne kadar isabetli görüşe sahip oldukları anlaşılır. Ancak Peygamber Efendimiz’in^{sav} huzurundaki durumları öyleydi ki o bir şey buyurduğunda görüşlerini ve akıllarını onun buyruğu karşısında bir hiç kabul ederlerdi ve Peygamber Efendimiz^{sav} ne buyurduysa onu mutlaka uyguladılar. Onlar itaatte öylesine yok olmuşlardı ki Peygamber Efendimizin^{sav} artan abdest suyunda ve onun mübarek dudaklarında bereket ararlardı. Eğer onlarda bu itaat ve teslimiyet olmasaydı ve herkes kendi görüşünü tercih etseydi ve araları bozulsaydı o zaman onlar bu yüce mertebelere ulaşamazlardı.”

Bugün İslam dünyasında, Vadedilen Mesih’in^{as} sesine kulak veren Ahmedî Müslümanlar itaat meyvesinden istifade ederken, diğer Müslümanların kalpleri sızlatan durumu herkesçe malumdur.

Allah İslam dünyasının gözlerini açsın ve Peygamber Efendimiz’in^{sav} verdiği haberlere uygun olarak gelen zamanın İmamını kabul etmeyi ve nasihatlerine kulak vermeyi nasip eylesin. Çünkü o bir şiirinde “Her tarafta yırtıcı hayvanlar vardır, bir tek afiyet kalesi benim,” diyor. Allah bu afiyet kalesine sığınmayı herkese nasip etsin. Amin

¹ Mücadele: Maneviyatta ilerlemek için sarfedilen çabalar (çevirmen)

Kuran-ı Kerim

Nisa Suresi, ayet 60

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى
اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ❁

Ey inananlar! Allah'a, Peygamber'e ve aranızdan yöneticilerinize itaat edin. Eğer bir şey hakkında görüş ayrılığına düşerseniz, Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, (çözüm) için Allah'a ve Peygamber'e başvurun. Bu, (sizin için) çok hayırlı ve sonucu en güzel olandır.

Hadis-i Şerif

عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ عَلَى
الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ اسْمَعُ وَالطَّاعَةَ فِيمَا أَحَبَّ وَلَوْ كَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِنْ
أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ (بخاری)

Tercüme

Abdullah İbni Ömer^{ra} rivayet eder. Ben Resulüllah'ı^{sav} şöyle buyururken işittim: Yöneticilerinin her sözünü dinlemek ve kabul etmek, ister hoşlansın ister hoşlanmasın, her Müslüman üzerine farz-
dır. Sadece, Allah ve Resulünün herhangi bir emrine (veya daha yüksek mevkideki başka bir yö-
neticinin emrine) itaatsizlik gerektiren emirler bunun dışındadır. Eğer onlar böyle bir itaatsizlik
emri verirseler o zaman itaat farz değildir. (Buhari)

Açıklama

Bu hadis, İslam'da itaat ölçüsünün temel bir usulünü sunmaktadır. İslam son derece düzen sağla-
yıcı bir dindir. O hiç kimseyi zorla Müslüman etmeye taraftar değildir ve apaçık لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ
yani din konusunda hiçbir zorlama yoktur, der. Ancak bir kimse kendi rızası ve içinden gelerek
İslam'ı kabul ederse İslam ondan düzenli bir milletin şanına yakışan bir düzen bekler. İslam, her
Müslüman'ın kamil itaatta bir örnek olmasını ister ve yöneticilerin emirlerine karşı bahanelere
sığınmaya izin vermez ki; hoşuna giden emre itaat etsin, hoşuna gitmeyen itaat etmesin. "Dinle-
yin ve itaat edin" İslam'ın öteden beri süregelen prensibidir. İtaat konusunda Müslüman için bir
tek istisna vardır; O da, ona Allah, Peygamberi^{sav} veya üst makamdaki bir yetkilinin emrine karşı
bir emrin verilmesidir. Bunun haricindeki her emirde, o ne olursa olsun veya durum ne olursa
olsun "dinleyin ve itaat edin" prensibi geçerlidir.

Hadiste الطاعة itaat edin kelimesine ilaveten السمع dinleyin veya kulak verin kelimesi de gelmiştir.
Bunda hikmet dolu bir incelik vardır. Bir Müslüman sadece emir verilince itaat etmekle yetinme-
meli. Tersine ağızlarından bir şey duyayım da yerine getireyim diye sanki kulağı hep yöneticiler-
deymiş gibi seve seve itaat etmekte örnek olmalıdır. Yoksa Peygamber Efendimiz^{sav} sadece itaati
vurgulamak isteseydi bunun için "itaat edin" demesi yeterdi, dinleyin kelimesini ilave etmezdi. Bu
kelimeyi ilave etmesi, resmi bir itaat yerine, seve seve edilen bir itaati yerleştirmek istediğini gös-
teriyor. Kısacası İslam'da itaat düzeninin özeti şudur:

- 1- Her muamelede başınızdakinin emrine itaat edin. İster onun emri hoşunuza gitsin, ister gitmesin.
- 2- Yöneticinizin herhangi bir emrini uygulamaktan geri kalmayınız diye kulağınız hep onda olsun.
- 3- Ancak eğer başınızdaki, Allah, Peygamber^{sav} veya üst makamdaki bir yetkilinin talimatına aykırı
bir emir veriyorsa o zaman onun bu emrine itaat etmeyin.¹

¹ Kaynak: Çalis Cevahir Pare, Hadis no:11, Sayfa 43

Maneviyat

Kelamü'l İmam

Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani ^{aleyhisselam}

"Yani Allah ve Peygamberine ve padişahlara itaat edin. İtaat öyle bir şeydir ki eğer içtenlikle yapılırsa, kalbe bir nur ve ruha bir lezzet ve aydınlık verilir. İtaate olan ihtiyaç kadar, mücahedelere¹ ihtiyaç yoktur. Ancak bunun tek şartı gerçek itaattir. Ve zor olan da işte budur. İtaatte insan nefsanî isteklerini boğazlamak zorundadır. Bu olmaksızın itaat olamaz. Nefsanî istekler öyle bir şeydir ki büyük muvahhidlerin kalbinde de put olarak yerleşebilir. Ashab-ı Kiram üzerinde ne büyük lütuf vardı ve onlar Peygamber Efendimiz'in ^{sav} itaatinde ne kadar da kendilerini yok etmiş bir topluluk idi. Gerçek şudur ki bir topluluğa milliyet ve birlik ruhu üflenmediği müddetçe ve o itaat prensibini benimsemediği müddetçe ona kavim veya topluluk denilemez. Eğer görüş ihtilafı ve parçalanmışlık varsa anlayınız ki bu çöküşün alametidir."

"Müslümanların zaaf ve çöküşünün sebeplerinden birisi de, aralarındaki ihtilaf ve iç çekişmeleridir. İşte eğer ihtilaflarını bırakıp bire (Vadedilen Mesih'e) itaat ederlerse ki ona itaati Allah emretmiştir, o zaman diledikleri iş olur. Allah'ın eli cemaat üzerindedir. Bunun içindeki sır şudur ki; Allah tevhidi sever. Ve bu birlik itaat edilmedikçe sağlanamaz. Peygamber Efendimiz ^{sav} zamanında Ashab-ı Kiram çok isabetli görüşe sahip idiler. Allah onların yaratılışına bunu koymuştu. Onlar siyaset prensiplerini çok iyi bilirlerdi. Hazreti Ebubekir, Hazreti Ömer ve diğer Ashab-ı Kiram halife olduklarında ve onlara saltanat verildiğinde onlar saltanat yükünü öylesine güzel bir düzen içinde taşıdılar ki, bundan kolayca onların ne kadar isabetli görüşe sahip oldukları anlaşılır. Ancak Peygamber Efendimiz'in ^{sav} huzurundaki durumları öyleydi ki, o bir şey buyurduğunda görüşlerini ve akıllarını onun buyruğu karşısında bir hiç kabul ederlerdi ve Peygamber Efendimiz ^{sav} ne buyurduysa onu mutlaka uyguladılar. Onlar itaatte öylesine yok olmuşlardı ki, Peygamber Efendimiz'in ^{sav} artan abdest suyunda ve onun mübarek dudaklarında bereket ararlardı. Eğer onlarda bu itaat ve teslimiyet olmasaydı ve herkes kendi görüşünü tercih etseydi ve araları bozulsaydı o zaman onlar bu yüce merte-

belere ulaşamazlardı. Bence Şii Sünnî tartışmalarını ortadan kaldırmak için bir tek şu delil bile yeterlidir: Ashab-ı Kiram arasında bölünmüşlük yoktu. Kesinlikle hiçbir şekilde bölünme ve düşmanlık yoktu. İlerlemeleri ve başarıları onların birliği ve aralarında hiçbir düşmanlık olmadığına delilidir. Eksik akıllı İslam muhalifleri İslam'ın kılıç gücüyle yayıldığını iddia ederler. Ben, bu doğru değildir diyorum. Aslında kalp damarları itaat suyu ile dopdolu olarak akmaya başlamıştı. Bu, itaat ve birlik neticesinde onlar insanların kalplerini fethettiler. Benim inancıma göre onlar nefsi müdafaa için kılıç kullanmak zorunda kaldılar. Buna mecbur olmasalardı dahi onlar kesinlikle dilleriyle dünyayı fethederlerdi."

سخن کز دل بروں آید نشیند لا جرم بردل

"Şüphesiz kalpten çıkan bir söz mutlaka kalbi etkiler."

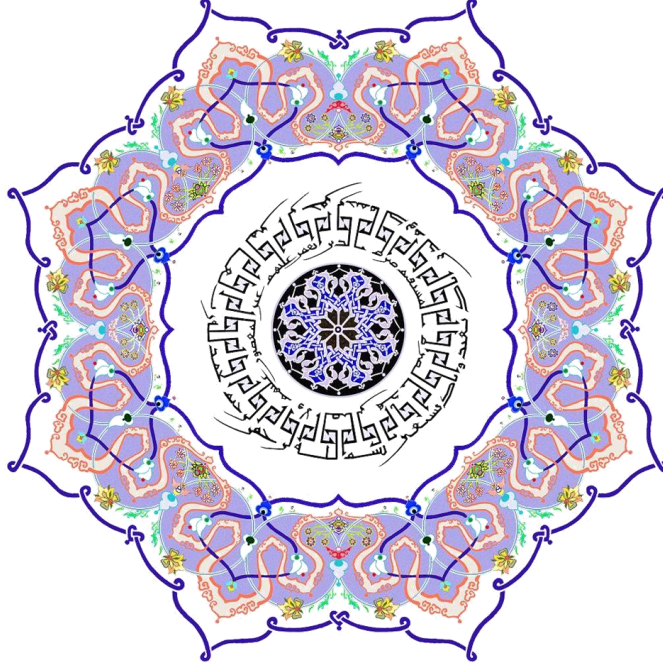
"Onlar bir doğru ve hakkı kabul etmişlerdi ve içtenlikle kabul etmişlerdi. Bunda hiçbir yapmacık ve riya yoktu. Onların samimiyeti başarılarına vesile oldu. Bu söz doğrudur ki Hak üzerinde olan kimse, doğruluk kılıcını kullanır. Peygamber Efendimiz'in ^{sav} şekli ve suretini Allah'a tevekkül etme nuru kaplamıştı. O celali ve cemali renge sahipti. Bir tek onda bir çekicilik gücü vardı ki o, gayri ihtiyari olarak kalpleri kendine çekiyordu. Bunun haricinde onun cemaati resule itaatin öyle örneklerini gösterdi ki, onların sebatı kerametten daha üstün idi. Öylesine üstün idi ki, onları gören herkes gayri ihtiyari olarak onlara gelirdi. Kısacası şu anda ashabın haline ve birliğine ihtiyaç vardır. Çünkü Allah-u Teala Vadedilen Mesih'in eliyle yetişen cemaati de Peygamber Efendimiz'in ^{sav} eliyle yetişmiş olan cemaate dahil etmiştir. Cemaatin ilerlemesi böyle örneklerle muhtaçtır. Siz Vadedilen Mesih'in cemaati olarak Ashab'ın Cemaatine dâhil olma arzusundasınız. Bundan dolayı Ashab'ın rengiyle renklenin. İtaatiniz, aranızdaki sevgi ve kardeşlik ashabınki gibi olmalıdır. Kısacası her renkte ve her surette siz Ashab'ın şekliyle şekillenin."²

¹ Mücadele: Maneviyatta ilerlemek için sarfedilen çabalar (çevirmen)

² El-Hakem cilt 5, sayı 5, tarih 10 şubat 1901, sayfa 1-2, Tefsir Hazret Mesih-i Mevud, cilt 2, sayfa 246-248

Fatiha Suresi Tefsiri

Hiz. Muslih Mev'ud radiyallahü anh

6. Bölüm

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ¹

“İhdinassıratal mustakim”

Bizi doğru yola, kendilerine nimet
verdiklerinin yoluna ilet;

¹ Fatiha Suresi, Ayet:6

إِهْدِنَا kelimesi هدى (he, dal, ye) den türemiştir.

هداه إلى الطريق: بينه له. Yani "ona yolu söyledi".

وهدى العروس إلى بعلها: زفها إليه. Yani "gelini kocasına götürdü".

هدى فلانا: تقدمه. Yani, "önde yürüdü".

جاءت الخيل يهديها فرس أشقر.. أي يتقدمها "الأقرب" Yani, "atlar geldiğinde önlerinde kırmızı renkli bir at koşuyordu" (Akreb)

Kısacası هدى'nin üç manası vardır: 1) Yolu göstermek, 2) Yola kadar götürmek, 3) Önde yürüyüp hedeflenen menzile götürmek. Kuran-ı Kerim'de de bu kelime birçok manada kullanılmıştır. Bir manası, bir iş için beceriler verip onları işler hale getirmektir. Mesela Yüce Allah^{cc} şöyle der:

أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى¹

Allah^{cc} her şeyi, ona uygun beceriler verip sorumluluklarını yapabilir hale getirdi. Kuran-ı Kerim'den Bu kelimenin ikinci manası, hidayete davet etmek olarak anlaşılır.

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا²

Yani: Biz onlar arasında imam kıldık, onlar Bizim emirlerimize göre insanları Tevrat'a çağırıyordı. Bu kelimenin üçüncü manası Kuran-ı Kerim'den, yürütüp getirmek olarak anlaşılmaktadır. Mesela Cennetlikler şöyle diyecekler:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا³

Yani; Her türlü hamd, bizi Cennete yürütüp buraya kadar getiren Allah'a^{cc} aittir. Hidayetin

bir manası doğru yolu sevdirmek ve meyil ettirmek olarak da Kuran-ı Kerim'de geçmektedir:

وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبُ⁴

Yani, Kim Allah'a^{cc} iman ederse, Allah^{cc} onun kalbine hidayeti sevdirecek ve güzel şeylere meyil ettirmesini sağlar. Bu ayetin manası yol göstermek olamaz, çünkü Allah'a^{cc} iman etmiş olan zaten yolunu bulmuştur. Hidayet kelimesi Kuran-ı Kerim'de başarı manasında da geçmektedir. Mesela Nur suresinde

إِنْ تَطِيعُوهُ تَهْتَدُوا⁵

Yani eğer siz peygambere itaat ederseniz başarıya ulaşırsınız, denmektedir. Kuran-ı Kerim hidayeti belli bir makamla sınırlandırmayıp sayısız derece ve mertebeler olduğunu açıklar. Hidayetin, bir dereceden sonra ikinci derecesi bulunur. Allah'ın^{cc} rahmetini cezbeden insanlar bir dereceden sonra, başka bir dereceye nail olurlar. Mesela Yüce Allah^{cc}:

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى⁶

Yani, hidayeti bulanlar (için ise,) O hidayeti hep arttırdı, buyurmuştur.

صراط Sırat yol demektir. Bu kelime hem sad, hem sin harfi ile yazılır ve temiz olan yol manasına gelir. Araplar سَرَطْتُ الطَّعَامَ yani "ben yemeği rahat ve kolay yedim," derler. Temiz ve düzgün yol rahat kat edildiğinden ona سراط veya صراط (sırat) denilir.

الْمُسْتَقِيمَ

إِسْتِقَامَةً İstikame'dendir. Müfredatta bunun manası şöyle açıklanmaktadır:

¹ Taha suresi, ayet 51

² Secde Suresi, ayet 25

³ Araf suresi, ayet 44

⁴ Tegabûn suresi, ayet 12

⁵ Nur Suresi, ayet 55

⁶ Muhammed Suresi, ayet 18

والاستقامة يقال في الطريق الذي يكون على

خط مستو، وبه شبه طريق الحق نحو: اهدنا الصراط المستقيم "المفردات".

Yani, bu kelime düz yol için kullanılır. Ayrıca Belli bir makama veya mertebeye gelince teselli doğruluk üzerinde olan kimsenin yoluna da bulmaz, tersine sınırsız gelişme ve ilerleme ar- müstakim denilir, İhdines sırat al müstakim aye- zusunı taşır. 3) Böyle bir kimse zamanının boşa tin'de olduğu gibi. harcanmamasını isteyip en kısa zamanda hede- fe ulaştıran yolunu seçer.

Ayetin Tefsiri

Bu ayette, üstünlüğünün ve mükemmelliğinin benzeri olmayan bir dua öğretilmiştir. Bu dua belli bir işe mahsus değildir. Tersine her küçük büyük dini ve dünyevî ihtiyaç içindir. İhtiyaç ister dini ister dünyevi olsun onu elde etmenin bir yolu vardır. O yol izlendiği takdirde başarıya ulaşılır. Ayrıca bazen bir iş yapmanın birkaç yolu bulunur, bunların bazıları caiz olur, bazıları caiz olmaz. Caiz olan yollar arasından bazıları hedefe çabuk ulaştırırken bazıları geç ulaştırır. Bu ayette bulunan duada bize Allah'tan^{cc} güzel, uygun ve iyi yol dilemek öğretilmiştir ki bu yolu izlemek suretiyle amacımıza biran evvel ulaşalım. Bu ne kadar sade, mükemmel ve geniş kapsamlı duadır. Her ihtiyacı karşılamak için bu duadan istifade edilebilir. Bu kelimelerle dua eden insan, çabasının boşa çıkmaması için çalışacaktır. Çünkü her hedefe ulaşmak için iyi ve kötü yollar bulunduğu ama bu yollardan sadece iyi ve caiz yol seçmesi gerektiği ayrıca iyi yol arasından da en kısa yolu seçmesi gerektiği hatırlatılan insan, bu öğretiyi içine yerleştirecektir. Sırat-ı Müstakim için dua eden bir insan mutlaka bu duadan etkilenip her işi için bu duada öğretilen yolu aramaya çalışacaktır. Herkim hedefe ulaşmak için şu prensipleri göz önünde bulundurursa onun yüksek hedeflere, iyi ve güzel amellere sahip olduğu ve sürekli olarak çalıştığı konusunda hiç şüphe kalmaz: 1) O, bütün işlerin caiz yollarla halledilmesini ister. 2)

Bence eğer Müslümanlar ihlas ile bu duayı etmeye devam edip bunun anlamlarını içlerine yerleştirirlerse dua olarak bundan istifade etmek haricinde bu kelimelerin onlar üzerinde bıraktığı etkinin değeri de doğal olarak hiç az olmayacaktır.

Bazı eleştiriciler, Müslümanlara her namazda "ihdinessırat al müstakim" demek emredilmiştir, Peygamberleri de hergün bu duayı ettiklerine göre acaba doğru yol onlara nasip olmamış mıydı? diye itiraz ederler. Bu itiraz ne kadar gülünçtür. Tahsilli Hristiyan ve Hinduların bunu, düşünmeden dile getirmeleri çok ilginçtir. Onlar kendilerince Müslümanlar bunun cevabını nasıl verebilir diye düşünürler. Az önce de hidayetın manasını söylerken açıkladığımız gibi, hidayet sadece yol göstermek değil, tersine yol göstermek, yola kadar götürmek ve öne geçip menzile kadar götürmek manasındadır. Netice olarak farklı insanlar için bu duanın manası farklı olacaktır. Hidayetle ilgili hiç bilgisi olmayan kimseyi göz önünde bulundurursak manası "Bize hidayetın hangi din veya yolda bulunduğunu göster!" şeklinde olacaktır. Hidayet hakkında bilgisi olan ancak nefsanî zaafılarından dolayı onu kabul etmek konusunda zorlanan veya çevredekilerin muhalefetinden dolayı doğruluğu kabul etmekten çekinen veyahut kamil önderden uzak olduğundan ona ulaşmakta zorlanan veya bulunduğu bölgede salihlerin

sohbetinden mahrum olan kimse için bu dua-
nın manası "Beni hidayete ulaştır!" olacaktır.
Yani ilmi açıdan ben hidayeti anladım, ama onu
fiilen kabul etmek konusundaki zorlukları da
ortadan kaldır. İlmi hidayete nail olan ve onu
uygulamak konusundaki zorlukları aşip hidayet
yolunda adımlar atan kimse için "Ey Allah^{cc}!
Senin hidayetini genişlet ve irfan yolların sınır-
sızdır. Bundan dolayı beni lütfunla hidayet yo-
lunda ilerletmeye devam et. Hiçbir yerde adı-
mım durmamalı, mümkün olduğunca hidayet
sırlarından haberdar olmaya devam edeyim ve
her adım attığımda bir önceki adıma göre daha
ziyade amel etmeyi bana nasip eyle!" manasın-
da olacaktır. Bu üç mana göz önünde bulundu-
rulursa bu duaya ihtiyacı olmayan hiçbir insan
yoktur. Şüphesiz Peygamber Efendimiz^{sav} en
kamil insandı ama Allah^{cc} sınırsız vasıflara sahip
olduğundan insan ne kadar ilerlerse ilerlesin,
ilerleme sona ermeyecektir. Bundan dolayı o
İhdiNESSİratalmüstakim duasına her zaman
muhtaçtır.

Aslında bu dua itiraz mahallinde olmayıp, İs-
lam'ın ilimle ilgili geniş bakış açısını takdim
eder ve Kuran'ın üstünlüğünün bir delilidir. Ku-
ran-ı Kerim diğer dinlerin mevcudiyetinde gelip
onları ortadan kaldırarak yeni ve mükemmel bir
din sunma iddiasında bulundu. Ama buna rağ-
men o, diğer dinler gibi "Bizim çağımızda ilim
tükendi" demedi. Tersine onunla ilmin hep iler-
leyeceğini söyleyip Müslümanlara bu duayı
öğretti ve hergün 30-40 kere okumalarını söy-
ledi. Böylece Kuran-ı Kerim ilmin ilerlemesi için
insanın görüşünü genişletmiştir.

Bazı insanlar itiraz edip "Bu görüş Kuran'ın son
hidayet olmadığını gösterir" derler. Onlara göre
eğer ilmî ilerleme devam edecekse o zaman
Kuran'ın bir gün ortadan kalkacağını da kabul
etmemiz gerekir. Onun yerini ondan üstün bir
kitap alacaktır. Bunun cevabına gelince birisi

Kuran-ı Kerim'den daha üstün bir kitap getire-
biliyorsa ve Kuran'ı mensuh edebiliyorsa o za-
man itirazlarının haklı olduğu kabul edilebilir
ancak geçen 1300 sene içerisinde felsefeciler ve
yanlış dinleri sevenler ellerinden geleni yapma-
larına rağmen böyle bir kitabı getiremediler.
Onların her çabası başarısızlıkla sonuçlandı.
Kuran-ı Kerim karşısında bir kitap sunulamadı-
ğına göre bu itiraz dikkate değer değildir. Bu
itirazın başka bir cevabına gelince, aslında Ku-
ran-ı Kerim manevi kainattır. Bundan dolayı
onun durumu maddi kainatın durumuna ben-
zer. Dünyevi konularda insani ilim hergün ge-
lişme gösterdiği halde hergün yeni bir maddi
kainat meydana gelmez. Tersine aynı kainatın
incelikleri ve sırları sürekli olarak ortaya çıkar.
Aynen bunun gibi manevi kainat sayılan Kuran-
ı Kerim'in nüzulünden sonra hiçbir yeni kitaba
ihtiyaç duyulmamasına rağmen o ilmin ilerle-
mesine engel olmamıştır. Maddi kainatı ince-
lemek sonucu ilimler geliştiği gibi Kuran-ı Ke-
rim de insanın varabileceği gücü göz önünde
bulundurarak kendi içinde geniş ve sınırsız bil-
giler ihtiva etmektedir. Kuran'ı inceleyip ihlas ile
"İhdiNESSİratalmüstakim" diyerek Allah'a^{cc} yal-
varan insanlara samimiyetlerinin ölçüsüne göre
Kuran sırları açılır. Netice olarak Kuran-ı Kerim
son kitap olmasına rağmen ilmi gelişmelere
engel değildir. Tersine bu gelişme eskisinden
daha fazla olmaktadır. Kuran-ı Kerim'in ayetle-
rinden bu durum açıkça anlaşılmaktadır. Mesela
Yüce Allah^{cc}:

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى

Yani hidayete erişenlere Allah^{cc} daha fazla hida-
yet verir.¹ Kısacası hidayet belli bir şeyin ismi
değildir. Tersine doğrulukların geniş bir zinciri-
nin ismidir. Bu zincirin bir halkasından sonra

¹ Muhammed suresi, ayet 18

başka bir halka başlar. Benim kişisel tecrübeme göre her dini meseleyle ilgili Kuran-ı Kerim’de yeterince bilgi bulunur. Kuran-ı Kerim varken başka bir şeriata kulak veren insanın hali, pınar başına oturup su aramaya çıkan kimse gibidir.

Hergün “İhdinessıratalmüstakim” kelimeleriyle Allah’a^{cc} dua edip yine de önceki müfessirlerin yazdıkları kâfidir diyenlere şaşmamak elimizde değildir. Onlara göre yeni bir tefsir yazmak caiz değildir. Çünkü eski müfessirlerin yazdıkları haricinde Kuran-ı Kerim’de hâşâ başka bir bilgi yokmuş! Eğer dedikleri doğruysa neden İhdinessıratalmüstakim diye dua ediyorlar? Bu insanların inanışlarına göre onlara vermek üzere Allah’da^{cc} hiçbir şey yokmuş! Eğer dedikleri doğruysa bu dua ile boşa zaman harcamayıp eski tefsirler satın veya ödünç alıp okumaları gerekir.

Bu dua geniş kapsamlı bir duadır. Din ve dünyanın her işinde insan bundan istifade edebilir. Hangi dine mensup olursa olsun, hidayete talip olan kimse bundan faydalanmamak için hiçbir özür ileri süremez. Çünkü bu duada hiçbir din veya grubun ismi zikredilmeksizin sadece doğru ve kusursuz yol gösterilmesi için yalvarılmıştır. Hiçbir muayyen şeye işaret edilmeyip sadece hiçbir şeye bulaşmamış tertemiz doğruluğun

verilmesi için ricada bulunulmuştur. Herkes inanış veya görüşlerine zarar vermeden böyle bir duayı sık sık tekrarlayabilir. Hristiyan, Yahudi, Hindu, Zerdüşti, Budist, hatta ateistler bile bu kelimelere itiraz edemezler. Bir ateist Allah’a^{cc} inanmamasına rağmen, eğer Allah^{cc} varsa bana doğru yolu gösterebilir. Kısacası bu dua geniş kapsamlı olup, zararsızdır ve genele yöneliktir. Her insan her durumda buna muhtaçtır ve hiç kimse bu kelimelerle dua etmeye itiraz edemez. Bizim şahsi tecrübemize göre hangi gayrimüslim ben dediğim için bu kelimelerle dua ettiyse Yüce Allah^{cc} ona İslam’ın doğruluğunu açtı. Ben şahsi tecrübeye dayanarak inanıyorum ki herkim içtenlikle bu kelimelerle dua ederse Allah^{cc} onu mutlaka hidayete kavuşturacaktır. Çünkü bu kainatın yaratıcısına hidayet için yalvaranın O’nun kapısından boş dönmesi mümkün değildir.

Tefsir-i Kebir, Cilt 1, Fatiha Suresinin Tefsiri, Hz. Muslih Mevud radiyallahü anhu

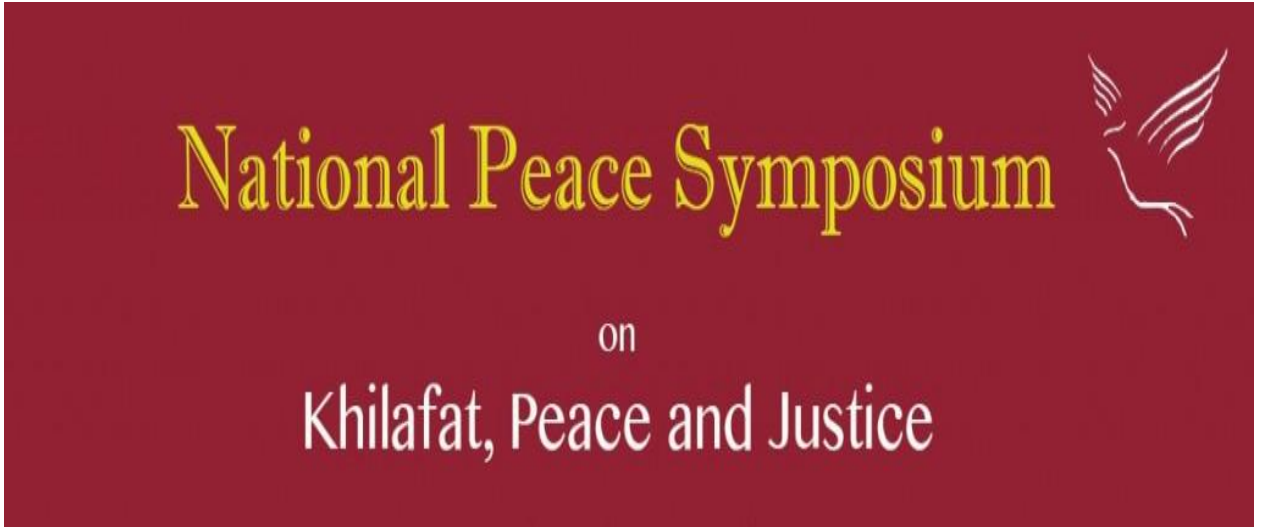
Çev.: Raşit Paktürk

11. Ulusal Barış Sempozyumu Konuşması

Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin ^{as} Beşinci Halifesi ve Müslüman Ahmediye Cemaati Başkanı Hazreti Mirza Masrur Ahmed'in (Atba) İngiltere 11. Ulusal Barış Sempozyumunda yaptığı Konuşma

8 kasım 2014'de Vadedilen Mesih'in ^{as} beşinci Halifesi Hazreti Mirza Masrur Ahmed (Atba) 11. Ulusal Barış Sempozyumunda önemli bir konuşma yaptı. Konuşmanın metni aşağıdadır.

Teşehhüd ve taavvuz'dan sonra şöyle buyurdu:

Saygıdeğer misafirler,

Esselamu aleyküm ve rahmetullahi ve berekatühü

Allah'ın rahmeti ve selamı üzerinize olsun. İlk olarak ben, bu barış sempozyumuna katılan herkese şükranlarımı bildiriyorum. Bilindiği gibi geçen on seneden beri bu barış sempozyumu her sene gerçekleşmektedir ve Müslüman Ahmediye Cemaati'nin yıllık takviminin daimi bir parçası haline gelmiştir. Genelde bu sempozyum mart ayında gerçekleşir. Ancak bu se-

ne bazı sebeplerden dolayı bunu kasım ayına ertelemek zorunda kaldık. Bugün "Anma Günü" de kutlanmaktadır. Bundan dolayı bu sempozyuma davet edilen bazı kimseler gelememiş olabilirler. Buna rağmen ben herkese şükranlarımı bildiriyorum. Sizin buraya teşrif buyurmanız gösteriyor ki siz "Barış" hakkında Müslüman bir topluluğun bakış açısını da dinlemek istiyorsunuz. Çünkü bu devirde barış ile ilgili birçok şey dile getirilmektedir ve dünyada bir sürü ihtilaf ortaya çıkmıştır.

Kesinlikle bu çağda dünyanın şu anki durumu dünyanın çoğunu kaygılandırmakta ve korkutmaktadır. Çok üzücü olmasına rağmen, dünyada görülen fesadın büyük bir kısmının sözde bazı Müslümanların yaptıklarının neticesi olduğunu itiraf etmekten çekinmiyorum. Bu durumlardan dolayı, kendi inançlarını iyice anlayan barışsever bir Müslüman çok üzülmemekte ve sancılı çekmektedir. Geçen sene içerisinde özel bir örgüt gösterdiği aşırı derecedeki barbarlık yüzünden herkesi dehşete düşürmüştür ve dünyayı kaygılandırmaktadır. Benim bundan kastettiğim "İŞİD" isimli terörist örgüttür.

Bu terörist örgütün yaptıkları sadece Müslüman ülkeleri etkilememiş, Avrupa ülkeleri ve diğer uzaktaki ülkeler de onların barbarlığının hedefi olmuştur. Gördüğümüz kadarıyla Avrupa ve bazı diğer ülkelerdeki, insanı kaygıya sevk edecek sayıdaki Müslüman gençler, İŞİD'in İslam'ı temsil ettiğine inanmaktadır. Bu gençler bu örgütün fikirlerini tamamiyle desteklemektedirler. Bundan dolayı onlar örgütü sadece desteklemekle kalmayıp, onun için savaşa katılmaya dahi azimlidirler.

Anlatılanlara göre İngiltere'den aşağı yukarı beş yüz kişi –ki bunların çoğu gençlerdir- ıııı safın

da savaşa katılmak için Suriye ve Irak'a gitmiştir. Bu terörist örgütün yalan iddiasına göre o, İslam için bu savaşı yapmaktaymış. Eğer sadece Avrupa'dan bu sözde cihada katılmak için gidenlerin sayısını tahmin edecek olursak, Almanya ve diğer Avrupa ülkelerine göre İngiltere'den Irak'a ve Suriye'ye gidenlerin sayısı daha fazladır.

Bu durum İngiltere için çok tehlikeli ve kaygılandırıcıdır. Çünkü ıııı ve onun sözde halifesinin hedefi ve iradesi çok korkunç ve barbarcadır. Anlatılanlara göre bu sözde halife, dünyadan intikam almak, ülkeleri ve milletleri fethetmek istiyor. O, Müslümanları bütün dünyanın efendisi ve gayri Müslimleri Müslümanların kölesi ve metası yapmak istiyor. Onun dediğine göre herkim Müslümanların duygularını rencide ederse cezalandırılacaktır. Her ülke ve her kişiye şeriat uygulanacaktır. O, diğer din ve fırkaların kadınlarının haklarını gasbetmek istiyor. Onlara baskı uygulayarak onları cariye yapmak veya zorla Müslümanlarla evlendirmek istemektedir. İııı, kendisiyle ihtilaf eden her dini ve fırkayı ortadan kaldırmak istiyor. O, şuanki Müslüman hükümetleri yokedip onların gücünü ele geçirmek istiyor. Eğer bunların hepsi doğruysa, o zaman onun vizyonu ve stratejisi uzun zaman

Peace Sym

MRS SINDHU TAI
SAPKAL
PEACE PRIZE WINNER

etkili olacaktır. Onların temel hedefi, dünya barışını yoketmektir.

İşid veya ona benzer terörist grupların dünyayı ele geçireceği iddiası akıldan uzaktır. Çünkü onların, hakikatten uzak, sahte hasretlere dayanan ahmakça planları ortadadır. Ancak onlara engel olunmazsa, kendiliklerinden ölmeden önce büyük bir zarara veya helakete sebep olabilirler.

Başkalarının desteğinden mahrum bir tek ferdin yarattığı terörün, dehşetin ve felaketin yayılmasına sebep olduğuna bir çok defa şahit olduk. Mesela Amerika'da her birkaç ayda bir, okul baskını ve katliam eylemlerinden haber alırız. Bu olaylarda onlarca masum çocuk, bir tek ferdin çirkin eylemine kurban gider.

O zaman, bütün dünyadan umutsuz ve huzursuz insanları toplayan terörist bir örgütün ne kadar felakete sebep olabileceğini bir düşünün ki bu insanlar haksız bir hedef için canlarını vermeye dahi hazır dırlar. Bu grubun elinde modern silahlarla donatılmış can vermeye hazır insanlar olduğunu gördüğümüzde bu felaket ihtimali daha da güçlenir. Ayrıca nükleer silahların ellerine geçme ihtimali de ihtimal dışı değildir.

Demin de dediğim gibi bu deli grup, daimi veya uzun sürecek bir başarı elde edemez. Ancak geçici olarak bazı bölgeleri ele geçirebilir ve büyük bir felakete neden olabilirler. Bunların hepsi incelendiğinde şüphesiz işid veya onun

fikrine sahip diğer gruplar dünya için bir tehlike arz etmektedirler.

Bunların hepsinin İslam adına yapıyor olması, barışsever ve gerçek Müslümanları çok yaralamakta ve sancı çekirmektedir. Çünkü her ne olursa olsun bu tür barbarca ve vahşi fikirlerin ve görüşlerin İslam ile uzaktan yakından alakası olamaz. Gerçek İslam öğretisine gelince o, her durum ve her seviyede insanlara barış ve korunma temin eder. Kuran-ı Kerim ve Peygamber Efendimiz'in ^{sav} hayatını incelediğimizde ilk Müslümanların hiçbir zaman savaşa öncülük etmediği açıkça anlaşılır. Müslümanlar sadece nefsi müdafaa için savaşmak zorunda kaldılar. Bu savaşların gayesi başkalarına üstünlüğünü göstermek veya insafsızlık değil, tersine zalimin zulmüne engel olmaktır. Müslümanlar hiçbir zaman diğer milletleri ve ülkeleri ele geçirmek ve onları mahkum etmek çabasına girmediler. Peygamber Efendimiz'in ^{sav} hayatı bu gerçeğe şahittir. O, peygamberliğin ilk yıllarında anavatanı olan Mekke'de hep sevgi ile İslam öğretisini yaymaya çalıştı. Ancak Mekkeliler onu sadece reddetmekle kalmayıp ona çok acımasızca ve barbarca davrandılar. Peygamber Efendimiz ^{sav} ve ashabına o kadar zulüm reva görüldü ki o, Allah'ın emrine uyarak Mekke'den Medine'ye hicret etmek zorunda kaldı. Ancak bu hicretten sonra da Mekkeliler Peygamber Efendimiz'in ^{sav} peşini bırakmadı ve silahlı bir ordu ile gelerek Müslümanlara savaş açtılar. İşte o zaman ilk defa Allah Müslümanlara, kendilerini müdafaa etmek için savaş izni verdi.

Müslümanlara savaş için verilen bu iznin sebebi Hac suresi, ayet 40 ve 41 açıkça beyan etmektedir. Allah-u Teala'nın buyurduğu gibi sadece nefsi müdafaa için savaşmaya izin verildi. Çünkü eğer Müslümanlar kendilerini müdafaa etmeseydi dünya barışı tehlikeye girerdi. Muhallifler sadece İslam'ı değil, bütün dünya

dinlerini yok etmek istiyorlardı. Bundan dolayı Kuran-ı Kerim'in buyurduğu gibi eğer bu izin verilmeseydi, sinagoglar, kiliseler, manastırlar, camiler, hatta bütün ibadet yerleri alaşağı edilirdi. Zikrolunan ayetten açıkça anlaşıldığı gibi Müslümanlara verilen bu izin sadece İslam'ı korumak için değil, tersine her dini koruma altına almak içindir.

Bu ayet ışığında, bu çağdaki bazı sözde Müslümanların, gayri Müslimleri öldürmek, topraklarını ele geçirmek ve onları köle yapmak caizdir şeklindeki iddialarının tamamıyla yanlış olduğunu anlayabilirsiniz. İslam her ferdin kişisel özgürlüğünü garanti altına alan bir dindir. O, din ve nesle bakmaksızın herkese barış ve uyum içinde yaşama hakkı verir.

Peygamber Efendimiz'in ^{sav} hangi şartlar altında ashabıyla beraber Medine'ye göç ettiğini de min anlattım. Göç ettikten sonra Müslümanların Medine halkıyla kaynaşması, göç eden ve yeni bir toplumun parçası olan herkes için bir örnektir. Müslümanların Medine'ye gelişinden önce orada Yahudi ve Araplar olmak üzere iki grup vardı. Hicretten sonra bu sayı Müslüman, Yahudi ve gayri müslim Arap olmak üzere üçe çıktı. Peygamber Efendimiz ^{sav} her üçünün barış

ve uyum içinde birlikte yaşamaları gerektiğini söyledi ve aralarında bir barış sözleşmesi önerdi. Bu sözleşmeye göre her gruba haklar verildi. Her üçünün malları ve canları garanti altına alındı ve önceden mevcut olan kabile gelenekleri de göz önünde bulunduruldu. Sağlanan anlaşmaya göre eğer Mekke'den birisi yaramazlık yapmak veya zarar vermek gayesiyle Medine'ye gelirse hiç kimse ona Medine'de sığınak vermeyecektir. Ayrıca Medineliler Mekkeliler ile hiçbir sözleşme yapmayacaklardı. Ayrıca eğer hepsinin ortak düşmanı Medine'ye saldırırsa bu grupların her üçü Medine'yi birlikte savunacaklardı. Sözleşmeye göre Müslümanlara saldırıldığı takdirde veya onlar Medine dışına çıkıp savaştıkları takdirde gayri müslimler Müslümanlara destek vermeye mecbur edilmeyeceklerdir. Ayrıca bundan önce Yahudilerin diğerleriyle yaptıkları sözleşmeleri de tanınacaktır. Yahudiler kendi dinlerine göre, Müslümanlar da kendi dinlerine göre hayatlarını geçireceklerdir.

Her üç grup bu sözleşmeyi kabul edince onlar ittifak ile Peygamber Efendimiz'i ^{sav} devletin başı olarak seçtiler. Ancak önce de söylediğim gibi Yahudiler İslam şeriatına tabi olmayıp tersine,

kendi şeriat ve geleneklerine tabi idiler. İşte bu, Peygamber Efendimiz'in ^{sav} yerleştirdiği tole- rans ve birbirine saygılı olmanın en güzel örne- ğiydi. Ancak buna rağmen ıııd bugün, hangi dine veya topluma mensup olduğuna bakmak- sızın herkese İslamî şeriat uygulayacağını iddia etmektedir.O zamanlar Peygamber Efendimiz^{sav} aynı sözleşmede kadın haklarını da yerleştirdi. Açıkça yazılana göre herhangi bir kadın kendi istemediği halde zorla evden çıkarılamazdı. Durum böyleyken ıııd, gayri müslim kadınların kendilerinin metası veya malı olduğunu nasıl iddia edebilir? Bu sözleşmeye göre hiç kimse İslam'ı kabul etmeye zorlanmayacaktı. Tersine Müslümanlar, Medine'deki Yahudiler ve gayri müslim Araplara kardeşleri gibi sevgiyle davra- nacaklardır. İşte bu, Müslümanların Medine'ye gelişinden sonra oradaki toplumu birbirine bağlayan sözleşmenin özetidir. Eğer bu sözleşme bazen ihlal edildiyse de bunu yapan diğer taraf oldu. Müslümanların ise ona harfiyen bağlı kaldığına tarih şahittir. Bazen Peygamber Efendimiz ^{sav} devletin başı olduğu için, sözleşmeyi bozan veya toplumda yasadışı faaliyetlere karışan fert veya grupların davaları- na bakmak zorunda kalırdı. Ancak böyle kimse- lere verilen cezalar hiç kimsenin hakkını çiğne- mek için değildi. Tersine o cezalar insaf, adalet ve sözleşmenin şartlarına uygun olurdu. İşte Peygamber Efendimiz'in ^{sav} temelini attığı gerçek İslam devleti bu idi. Ondan sonra dört Hulefa-yı Raşidin bunun devamını sağladı ve birinci Hicri asır boyunca da devam etti. Eğer bugün ıııd veya Müslümanların herhangi bir hükümeti gerçek adalet ve insafın bu pren- siplerine ters davranıyorsa o, kişisel veya siyasi menfaatlerin peşinde olduğu için bunu yap- maktadır. Şüphesiz onlar İslam adını kullanırlar. Ancak yaptıklarının İslam ve Peygamber Efen- dimiz'in ^{sav} öğretisi ile gerçekten hiçbir ilgisi yoktur.

Peygamber Efendimiz'in ^{sav} gelişinden önceki Arap tarihine bir göz attığımızda, her kabilenin kendi haklarını kabul ettirmek için hep savaştığı ve kan akıttığı bir toplumu görürüz. Ancak Pey- gamber Efendimiz'in ^{sav} eliyle aynı toplumda büyük bir inkılap gerçekleşti. Bu inkılap, tam manasıyla adaleti sağlayan bir sistem getirdi. Bu sistemde her gruba kendi dinine veya örf adetlerine göre davranılmaktaydı. Eğer bir kimse insafla ve tarafsız bir şekilde İslam'ın ilk devir tarihini incelerse o, Peygamber Efendimiz ^{sav} ve Hulefa-yı Raşidin devrindeki Müslümanların karakterinin lekesiz olduğunu görecektir. Onlar ne savaş başlattılar ne de her- hangi bir ülkeyi ele geçirmek istediler. Tersine İslam'ın mesajını ulaştırmak için barış yollarıyla tebliğ ettiler. Mesela Çin ve Güney Hindistan'da İslam yayıldı ve tarih şahittir ki oralara hiçbir zaman Müslüman orduları gitmemiştir. Tersine bu ülkeler ve diğer milletlere İslam mesajı barış yollarıyla ulaştırıldı. Daha sonraki çağlarda bazı Müslüman padişahlar birçok sebepten dolayı savaşlar başlattı. Ancak bunun için sadece onlar sorumlu tutulamaz. Bu savaşlarda dahi ele geçi- rilen ülkelerin halkları hiçbir zaman zorla İslam'ı kabul etmeye mecbur edilmedi. Kuran-ı Kerim bu tür girişimleri kesinlikle reddetmekte ve ba- rış yoluyla tebliğ etmeyi öğretmektedir. Önce de anlattığım gibi Allah nefsi müdafaa için savaşlara izin verirken bunun gayesi, sade- ce İslam'ı değil bütün dinleri koruma altına almak içindir. Kuran-ı Kerim'in birçok ayetinde Allah savaş prensiplerini beyan etmektedir. Mesela nefsi müdafaa için yapılan savaşın pren- sibini beyan ederken şöyle der:

Hiz. Mirza Masrur Ahmed (a.t.b.a.)

Halifetül Mesih ve Mehdi

Müslüman Ahmediye Cemaati Başkanı

"Sizinle savaşanlarla, siz de Allah yolunda savaşın. Fakat hiç kimseye aşırı davranmayın. şüphesiz Allah, aşırı davrananları hiç sevmez."¹

"Eğer (size haksızlık edenleri) cezalandırıcaksanız, haksızlığa uğratıldığınız kadarıyla cezalandırın."² Yani cezanın miktarı size yapılan haksızlığı aşmamalı.

"Fitneden (eser) kalmayıp, din yalnız Allah için oluncaya kadar, onlarla savaşın."³ Allah'ın buyurduğuna göre eğer zulmedenler vazgeçerlerse ve kargaşa sona ererse o zaman onlara karşı düşmanlık etmeye müsaade yoktur.

"Eğer onlar barışa yönelirlerse, sen (de) ona yönel."⁴ Bu ayete göre Müslümanlar, düşmanın ciddi olup olmadığına bakmaksızın sorgusuz sualsiz barış teklifine olumlu cevap vermelidir. Tevbe Suresi dördüncü ayette Kuran-ı Kerim Müslümanlara, müşrikler haksızlık edip kendiliklerinden sözleşmeyi bozmadığı müddetçe, onlarla yapılan bütün sözleşmelere sonuna

kadar bağlı kalmalarını öğretmektedir. Allah'ın buyurduğuna göre bu, imanın kesin şartıdır ve Allah müminleri sever.

Allah Maide suresinin dokuzuncu ayetinde Müslümanlara, savaş esnasında dahi hep adaletli olmayı telkin eder. Herhangi bir millet veya neslin düşmanlığı dahi bir Müslümanı adaletsizliğe sevk etmemelidir. Çünkü böyle bir davranış takvaya aykırıdır.

Enfal suresi ayet altmış sekizde Allah-u Teala, Peygamber için savaş durumları haricinde esir almanın caiz olmadığını söylemektedir. Çünkü böyle yapıldığı takdirde Allah sevgisi yerine sadece para ve güç peşinde oldukları ispatlanacaktır. Bundan açıkça anlaşılan savaş haricinde esir tutmanın yasak olduğudur. Ancak bu günlerde, sözde Müslüman olanlar sayısızca masum insanı zorla esir tutmaktadırlar ve çaresiz kadınları cariye olarak kullanmaktadırlar. Kuran-ı Kerim'in Muhammed suresinin beşinci ayetinde Allah-u Teala, savaş sona erdikten sonra savaş esirlerinin azat edilmesini emretmektedir. Bu ayette Allah, onların fidye karşılığında veya ihsanda bulunarak salıverilmelerini emretmektedir. İşte savaş sona erince, ister kadın olsun

¹ Bakara suresi, ayet 191

² Nahl suresi, ayet 127

³ Bakara suresi, ayet 194

⁴ Enfal suresi, ayet 62

ister erkek, esirler saliverilmelidir. O zamanlar kadınlar da savaşılan erkekleri cesaretlendirmek ve onları desteklemek için cepheye gelirlerdi. Bundan dolayı onların da esir düşmeleri mümkün oluyordu. Kuran-ı Kerim bariz bir şekilde herhangi bir kadının zulmün hedefi olmaması gerektiğini ve kötü bir muameleye tabi tutulmaması gerektiğini anlatmaktadır. Fidyeye karşılığında esirleri salıverme meselesine gelince, Kuran-ı Kerim'in Nur suresinin otuz dördüncü ayetine göre, eğer bir kimse esiri azat ettirme gücüne sahip değilse o zaman fidye taksitlere bölünerek esir bırakılmalıdır.

Fidyeye karşılığında esirlerin salıverilmesinden bahseden bu ayetler, o devirdeki durum ve şartlar göz önünde tutularak anlamaya çalışılmalıdır. O çağda savaşılan katılanlar cebinden masraf yaparlardı ve kendilerine ait kişisel silahlarla savaşılan giderlerdi. Bundan dolayı onlara, esir salıverilirken fidye alma izni veriliyordu. Ancak bugünlerdeki savaşlarda, savaş masraflarının tümünü hükümetler karşılar ve askerler ferdi olarak savaş masraflarından sorumlu değildir. Nitekim savaş esirlerine ne muamele yapılacağını, askerler değil, hükümetler ve uluslararası kuruluşlar tayin edeceklerdir. Kısacası kalıcı barış için devletler arasında savaş esirlerinin değişimi veya diğer sözleşmeler yapılabilir. Bugünkü şartlarda hiç kimse, bir ferdi esir alamaz. Bunu yapan kimse apaçık olarak İslam öğretisine aykırı davranmaktadır. Kuran-ı Kerim'de Allah-u Teala, başkalarının varlıklarına tamah duygularıyla bakılmamasını emretmek-

tedir. Bu prensip kendi zatında dünya barışı için altın harflerle yazılmaya değerdir. Eğer bir tek bu İslam öğretisi uygulanırsa dahi, başkalarının topraklarını, bölgelerini veya varlıklarını ele geçirmek için bir Müslüman'ın herhangi bir çabaya girmesi söz konusu değildir.

Kuran-ı Kerim'de Yunus suresinin yüzüncü ayetinde Allah-u Teala'nın buyurduğu gibi, bütün güçlerin sahibi O'dur. Eğer O dileseydi bütün dünya İslam'ı kabul ederdi. Ancak Allah insanı oğlunu bunun için zorlamadı. O, Peygamber Efendimiz'e ^{sav} İslam'ın yayılışı için güç kullanmasına izin vermedi ve ona, dinin her ferdin kendi gönül ve vicdan meselesi olduğunu öğretti.

Bundan dolayı hiçbir zaman ve hiçbir durumda hiç kimse İslam veya başka bir din kabul etmeye zorlanamaz. Böyle bir müsaadenin olmadığı apaçık ortadadır. Müslümanlara, İslam'ı tebliğ etmekten fazlası emredilmedi. Nitekim Kehf suresinin otuzuncu ayetinde Allah-u Teala Peygamber Efendimiz'e ^{sav} "De ki: "(Bu) gerçek, ancak Rabbiniz tarafından (indirilmiştir. Artık) isteyen (buna) inansın, isteyen inkâr etsin," demiştir. Dinleyen ve düşünen herkes için bu ifade yeterli olmalıdır. Herkes iman edip etmeme konusunda özgürdür. Peygamber Efendimiz'e ^{sav} sadece İslam'ı tebliğ etme müsaadesi verilirken, bugünlerdeki sözde Müslüman liderler, bunu nasıl aşabiliyorlar.

The Ahmadiyya Muslim Prize for the Advancement of Peace

Onlar Peygamber Efendimiz'den ^{sav} ziyade güç, yetki ve haklara sahip olduklarını nasıl düşünebilirler.

Bundan dolayı ben, bu konuyla ilgili olarak Kur'an-ı Kerim'in farklı ayetlerinde bulunan İslam öğretisini özet olarak sundum. Bundan açıkça anlaşılan, bazı Müslüman grupların veya ülkele-
rin barbarca yaptıklarının İslam ile hiçbir alakası olmadığıdır.

Eğer onların yaptıkları İslam öğretilerine aykırı ise o zaman bunu neden yapmaktadırlar? Böyle bir soru aklınıza gelebilir. Önce de söylediğim gibi bunun basit bir cevabı vardır; Onlar dünyevi çıkarlarının peşinde oldukları için bunları yapmaktadırlar. Hedeflerinin maneviyat ve din ile hiçbir ilgisi yoktur. Onlar din adı altında zulüm ve barbarlık göstererek dünyevi hedeflerini elde etmek istiyorlar.

Ben tekrarlamak istiyorum ki, her Ahmedi Müslüman ve her barışsever Müslüman, tertemiz dinlerinin uygunsuz yollarla karalanmasından ve isminin yanlış olarak kullanılmasından dolayı çok acı çekmektedir. Ben, bu şiddet yanlısı örgütlerin zulümlerine dayanarak, İslam'ın şiddet yanlısı bir din olduğunu iddia eden insanlara, örgütlere ve politikacılara sormak istiyorum; Ben onlara diyorum ki, onlar bu örgütlerin bu kadar parasal kaynağı nereden bulduklarını ve bu destekle uzun zamana kadar terör ve savaş faaliyetlerini nasıl sürdürebildiklerini bir incele

sinler. Onlar bu denli modern silahları nasıl elde edebiliyorlar? Acaba ellerinde silah fabrikaları ve sanayileri mi var? Onların bazı güçlerin himayesi altında olduğu ve onlardan destek aldığı apaçık ortadadır. Bu destek, petrol zengini Müslüman devletler tarafından da sağlanıyor olabilir, ayrıca uluslararası gizli güçler de gizli olarak onları destekliyor olabilir.

İşid ilk olarak ortaya çıktığında onun ülke ordusunun silahlarını çaldığı ve bazı silah depolarını ele geçirdiği söylenmişti. Bu doğru da olabilir. Ancak sadece bu silahlarla faaliyetlerini bu güne dek sürdüremezlerdi. Eğer takviye sağlanmazsa düzenli bir ordu dahi faaliyetlerini sürdüremez. İşid'in takviye gücünün ise gitgide arttığı görülmektedir. Denilenlere göre şimdi onlarda uçaksavar füzeleri de dahil başka modern silahlar da varmış. Bunların hepsi, İşid'a yardım olarak giden takviye gücüne işaret etmektedir.

Herkes onların, miktarı yüz milyonlarca doları bulan malî kaynaklarının olduğunu bilmektedir. Bundan onların dış desteğe sahip olduğu anlaşılmaktadır. Birçok yetkili, analist ve yorumcu, bu görüşü açıkça dile getirmektedir. Mesela USA hükümetinin üst düzey bir yetkilisi, Amerikan Hazine Bakanlığı Terör ve Mali İstihbarat Sorumlu Müsteşarı David Cohen, açıkça şöyle diyor: "Şimdiye dek karşılaştığımız terörist örgütler arasından en çok finanse edilen örgüt İşid'dır." Söylediğine göre, İşid her ay milyon-

larca dolar harcamaktadır. Karaborsada petrol satarak hergün bir milyon dolar elde etmektedir.

Sorulması gereken soru şudur: Işid, bu kadar büyük miktarda petrol hazinelerine rahatça nasıl ulaşmaktadır? Dünyanın diğer bölgelerinde petrolün satışı ve nakli çok sıkı denetim altındadır. Bazı petrol zenginliğine sahip ülkelere ambargo uygulanabilmektedir. Buna rağmen Işid, kaide ve kuralları çiğnerken görülür. O, hiçbir engele takılmadan büyük miktarda petrol elde eder ve satışını da yapar. Hepimizin bildiği gibi bu denli büyük miktarda petrolün nakledilmesi ve alışverişinin gizli tutulması mümkün değildir. Anlatılanlara göre, fidye de Işid'ın düzenli bir gelir kaynağıdır. Ancak bu yolla elde ettiği gelir, onun toplam gelirine nispetle çok cüz'îdir.

En büyük sorun bu örgütlerin gelir kaynaklarıdır. Çünkü onlar, bunları kullanarak zayıf grupları ve fertleri başarılı bir şekilde avlayabiliyorlar. Mesela, bugünlerde bir raporda anlatıldığına göre, eğer bir aile bir ferdi Işid'a katılmak üzere gönderirse, o aileye binlerce dolar peşinen verilir ve daha sonra da yüzlerce dolar devamlı olarak ödenir.

Kısacası bu örgütlerin gelir kaynaklarını kesmek için hemen bazı adımlar atılmalı. Bu savaşın aslında onları da direk olarak etkisi altına aldığı Batı şimdi farketmeye başladı. Bu konuda henüz tahminler ileri sürülmektedir, ancak bu bir gerçektir ki bu savaş bütün dünyaya karşıdır.

Bazı büyük güçlerin Müslüman ülkeler üzerindeki derin etkisi inkâr edilemez. O kadar ki, birçok konuda Müslüman ülkelerin politikalarını ve tutumlarını bu güçler kararlaştırır. O zaman sorulması gereken şudur: Onlar en çok ihtiyaç

duyulan bu meselede nüfuzlarını neden kullanmadılar?

Aşırılığa karşı koymak için ortak, birleşik ve etkileyici önlemler neden görülmemektedir? Şu an gösterilen çabalar bu örgütün gerçekleştirdiği barbarlığın karşısında çok cılızdır. Benim görüşüme göre, olan bitenlerden sadece Müslümanlar sorumlu değildir. Tersine dış güçler ve mihraklar da bu yıkıcı ve tahrip edici olaylara ortaklırlar.

Senelerden beri Suriye ve Irak gibi ülkelere iç kavgalar devam etmektedir. Dış mihraklar ise, o gibi ülkelere isyancılara parasal kaynak, silah ve yardım sağladılar. Şimdi ise o isyancı gruplar o kadar güçlendiler ki kendilerini besleyenlerin elinden dahi sıyrıldılar ve aşırı fikirleriyle yakıp yıkmaya ve her türlü dehşeti saçmaya azimlidirlar.

Benim söylediklerim önceden bilinmeyen veya medyada bahsedilmeyen şeyler değildir. Şu an terörist faaliyetlerin dairesini uzaklara kadar genişleten ve bütün dünyayı etkisi altına almakta olan Işid gibi terörist gruplar, bu tür politikaların ürünüdür.

Tekrar ediyorum ki, bütün bu çirkin faaliyetlerin İslam'a maledilmesi beni çok üzmemekte ve yaralamaktadır. Bugünlerde Batı'dan Müslüman gençlerin Suriye ve Irak gibi ülkelere gidip aşırılık yanlısı olmaları da kaygı vericidir. Onların eninde sonunda buraya geri dönmeleri, saldırımları ve dünyanın bu kısmında da fesat yaratmaları imkan dahilindedir. Bundan dolayı bu mesele, kesinlikle bölgesel veya sadece Müslümanları ilgilendiren bir mesele değildir. Tersine bu, uluslararası bir meseledir ki, aşırı örgütleri engellemek için uluslararası ortak çabalar gerektirmektedir.

Bazı önde gelen şahsiyetlerin dediğine göre aşırılığın sona erdirilmesi için otuz ila yüz sene savaş sürebilir. Benim kişisel görüşüme göre

dünya, bu savaşı ve terörist örgütleri yok etmeye azimli olursa, bundan daha az bir zaman içinde bunu başarabilirler. Bu savaşın sona ermesi onlarca sene alır demekle, sorumluluğumuzu yerine getirdik diye düşünmemeliyiz.

Tersine herkes global aşırılığa karşı mutlaka bu çabaya ortak olmalı. Sadece İslam veya belli bir grubu suçlamakla, biz bu savaş ve mücadeleden kaçamayız ve sorumluluklarımızdan kurtulamayız.

Kısacası bütün barışsever insanlar hükümetlerine bu konuda baskı yapmalı. Her politikacı ve nüfuzlu kimse mutlaka bu konuda üstüne düşeni yapmalı ve kendi dairesinde gerçek insafı ve adaleti sağlayarak, dünya barışının tehlikeye girmemesi için sert tedbirler almalı. Biz dünyayı kurtarmak istiyorsak o zaman toplumda her seviyede gerçek insaf ve adaleti yerleştirmek zorundayız. Her ülkenin sorunlarını umutsuzluğu sona erdirecek şekilde uygun yollarla çözmek zorundayız.

Hiçbir ülkenin zenginliğine tamah edilmemelidir. Birbirine yardım etmek için karşılıklı politikalar üretilmelidir. En önemlisi de dünya, Yaratıcısını unuttuğunun ve tekrar O'na yönelmesi gerektiğinin farkına varmalıdır. Gerçek barış sağlamanın tek yolu budur. Bu yapılmazsa barış garanti edilemez.

Ben bundan önce de bir çok defa yeni bir dünya savaşının korkunç neticelerinden uyardım. Belki de dünya, sadece kişisel menfaatleri ve gizli emellerine dayalı insafsız ve adaletsiz politikasının korkunç neticelerinin farkına, böyle bir savaştan sonra varacaktır.

Dünyanın böyle bir afetten önce akıllanacağını, Yaratıcısını tanıyıp O'na iman edeceğini umuyorum ve bunun için dua ediyorum. Bu kelimelerle müsaadenizi istiyorum ve hepinize şükran duygularımı sunuyorum.

Kaynak: Alfazl International, 5 Aralık 2014-11 Aralık 2014, Çeviren: Raşit Paktürk

Mü'minde itaat ve teslimiyetin özü

5 Aralık 2014 Cuma Hutbesi

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ -

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ - صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ - فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ

فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ - ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا (النساء: 60)

Ey inananlar! Allah'a, Peygamber'e ve aranızdan yöneticilerinize itaat edin. Eğer bir şey hakkında görüş ayrılığına düşerseniz, Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, (çözüm) için Allah'a ve Peygamber'e başvurun. Bu, (sizin için) çok hayırlı ve sonucu en güzel olanıdır.

Bu ayette gerçek bir mümin için bir prensip beyan edilmiştir. O, itaat vasfını farkedilir ve belirgin bir şekilde ortaya koymalı ve onu parlatmalıdır. Müminin bu itaati ister Allaha, ister Peygamberine, ister devlete olsun. Eğer devlet, Allah ve peygamberinin açık talimatlarına karşı bir emir veriyorsa o zaman Allah ve Peygamberinin emri üstündür. Ancak eğer devlet dine karışmıyorsa o zaman, başınızdaki yöneticiler ister Müslüman olsun ister gayri Müslim, onlara mutlaka itaat edilecektir.

Vadedilen Mesih ^{aleyhisselam} şöyle buyurur:

"Kur'an-ı Kerim'de

أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ

Emri vardır. Burada apaçık bir şekilde Ululemr'e itaat emredilmiştir. Eğer birisi, hükümet "minküm"ün kapsamına dahil de-

ğildir derse, bu onun apaçık hatasıdır. Devletin şeriata uygun yaptığı her şey "minküm" kapsamındadır. Bize muhalefet etmeyen bizdendir." "İşaretü'n Nas olarak, devlete itaat edilmesi Kur'an-ı Kerim'den ispatlanmaktadır."¹⁷ Yani açıkça anlaşılır ki bu Ayet-i Kerime'de belirgin bir şekilde işaret edilen devlete itaat edilmesidir.

Çağımız için "hakem ve adil" olan apaçık buyuruyor ki Allah ve Peygamberinin emirlerine ters düşen emirler hariç, genel olarak, dünyevî meselelerde bir mümine düşen tam manasıyla ülke yasalarına uymasındır. Eğer Müslümanlar bu altın prensibe uyarak devletle çatışmazlarsa o zaman birçok ülkede bulunan fitne ve fesat büyük ölçüde ortadan kalkar ve yerini asayiş alır. Bu sorunlarda hükümetlerin suçu ne kadardır ve fesat yaratan gruplar ne kadar suçludur ve Müslümanlar bundan ne denli etkilenmektedir, bu tartışmaya girmeden Vadedilen Mesih'in ^{aleyhisselam} bir yazısını sunacağım. Uzun olan bu yazı, itaatin ölçüsü, itaatin önemi, itaat

¹⁷ El-İnzar risalesi, sayfa 69, Tefsir Mesih-i Mevud (as) cilt 2, sayfa 246

etmemenin zararları ve İslam'ın yayılışında İtaatin rolü vesair konuları içermektedir. Bu çağda bir tek Ahmedî Müslümanlar gerçek manada itaat sergileyebilirler. Ve Müslümanların saygınlığının ve vakarının nasıl yerleştirilebileceğini dünyaya gösterebilirler. Önce kendi ameli örneklerimizi sergilemeli ve itaat seviyesini yüceltmeliyiz.

Vadedilen Mesih ^{aleyhisselam} şöyle buyurur: "Yani Allah ve Peygamberine ve padişahlara itaat edin. İtaat öyle bir şeydir ki eğer içtenlikle yapılırsa, kalbe bir nur ve ruha bir lezzet ve aydınlık verilir. İtaate olan ihtiyaç kadar, mücahedelere¹⁸ ihtiyaç yoktur. Ancak bunun tek şartı gerçek itaattir. Ve zor olan da işte budur. İtaatte insan nefsanî isteklerini boğazlamak zorundadır. Bu olmaksızın itaat olamaz. Nefsanî istekler öyle bir şeydir ki büyük muvahhidlerin kalbinde de put olarak yerleşebilir. Ashab-ı Kiram üzerinde ne büyük lütuf vardı ve onlar Peygamber Efendimiz'in ^{sav} itaatinde ne kadar da kendilerini yok etmiş bir topluluk idi. Gerçek şudur ki bir topluluğa milliyet ve birlik ruhu üflenmediği müddetçe ve o itaat prensibini benimsemiştiği müddetçe ona kavim veya topluluk denilemez. Eğer görüş ihtilafı ve parçalanmışlık varsa anlayınız ki bu çöküşün alametidir."

"Müslümanların zaaf ve çöküşünün sebeplerinden birisi de, aralarındaki ihtilaf ve iç çekişmeleridir. İşte eğer ihtilaflarını bırakıp bire itaat ederlerse ki ona itaati Allah emretmiştir, o zaman diledikleri iş olur. Allah'ın eli cemaat üzerindedir. Bunun içindeki sır şudur ki Allah tevhidi sever. Ve bu birlik itaat edilmedikçe sağlanamaz. Peygamber Efendimiz

^{sav} zamanında Ashab-ı Kiram çok isabetli görüşe sahip idiler. Allah onların yaratılışına bunu koymuştu. Onlar siyaset prensiplerini çok iyi bilirlerdi. Hazreti Ebubekir, Hazreti Ömer ve diğer Ashab-ı Kiram halife olduklarında ve onlara saltanat verildiğinde onlar saltanat yükünü öylesine güzel bir düzen içinde taşıdılar ki bundan kolayca onların ne kadar isabetli görüşe sahip oldukları anlaşılır. Ancak Peygamber Efendimiz'in ^{sav} huzurundaki durumları öyleydi ki o bir şey buyurduğunda görüşlerini ve akıllarını onun buyruğu karşısında bir hiç kabul ederlerdi ve Peygamber Efendimiz ^{sav} ne buyurduysa onu mutlaka uyguladılar. Onlar itaatte öylesine yok olmuşlardı ki Peygamber Efendimiz'in ^{sav} artan abdest suyunda ve onun mübarek dudaklarında bereket ararlardı. Eğer onlarda bu itaat ve teslimiyet olmasaydı ve herkes kendi görüşünü tercih etseydi ve araları bozulsaydı o zaman onlar bu yüce mertebelere ulaşamazlardı. Bence Şii Sünni tartışmalarını ortadan kaldırmak için bir tek şu delil bile yeterlidir: Ashab-ı Kiram arasında bölünmüşlük yoktu. Kesinlikle hiçbir şekilde bölünme ve düşmanlık yoktu. İlerlemeleri ve başarıları onların birliği ve aralarında hiçbir düşmanlık olmadığının delilidir. Eksik akıllı İslam muhalifleri İslam'ın kılıç gücüyle yayıldığını iddia ederler. Ben, bu doğru değildir diyorum. Aslında kalp damarları itaat suyu ile dopdolu olarak akmaya başlamıştı. Bu, itaat ve birlik neticesinde onlar insanların kalplerini fethettiler. Benim inancıma göre onlar nefsi müdafaa için kılıç kullanmak zorunda kaldılar. Buna mecbur olmasalardı dahi onlar kesinlikle dilleriyle dünyayı fethederlerdi."

¹⁸ Mücahede: Maneviyatta ilerlemek için sarfedilen çabalar (çevirmen)

Hadhrat Khalifatul Masih Vatba

0706-K5161

O şöyle buyurur:

”سخن كز دل برون آيد نشيد لا جرم بردل“ “Şüphesiz kalpten çıkan bir söz mutlaka kalbi etkiler.”

O sözünü şöyle sürdürür: “Onlar bir doğru ve hakkı kabul etmişlerdi ve içtenlikle kabul etmişlerdi. Bunda hiçbir yapmacık ve riya yoktu. Onların samimiyeti başarılarına vesile oldu. Bu söz doğrudur ki Hak üzerinde olan kimse, doğruluk kılıcını kullanır. Peygamber Efendimiz’in ^{sav} şekli ve suretini Allah’a tevekkül etme nuru kaplamıştı. O celali ve cemali renge sahipti. Bir tek onda dahi bir çekicilik gücü vardı ki o, gayri ihtiyari olarak kalpleri kendine çekiyordu. Bunun haricinde onun cemaati resule itaatin öyle örneklerini gösterdi ki onların sebatı kerametten daha üstün idi. Öylesine üstün idi ki onları gören herkes gayri ihtiyari olarak onlara gelirdi. Kısacası şu anda ashabın haline ve birliğine ihtiyaç vardır. Çünkü Allah-u Teala Vadedilen Mesih’in eliyle yetişen cemaati de Peygamber Efendimiz’in ^{sav} eliyle yetişmiş olan cemaate dahil etmiştir. Cemaatin ilerlemesi böyle örneklerle muhtaçtır. Siz Vadedilen Mesih’in cemaati olarak Ashab’ın Cemaatine dâhil olma arzusundasınız. Bundan dolayı Ashab’ın rengiyle renklenin. İtaatiniz, aranızdaki sevgi ve kardeşlik ashabınki gibi olmalıdır. Kısacası her renkte ve her surette siz ashab’ın şekliyle şekillenin.”¹⁹

Bu yazısında Vadedilen Mesih ^{as} bir çok şeyi açıkladı. Önce de söylediğim gibi ilk şey Allah ve peygamberine itaat, ondan sonra ulul emr yani başınızdakilere, hükümete vesaireye itaat edin. Devlet nizamı ve cema-

at nizamı, her ikisi buna dahildir. Hilafete itaat bunların her ikisinin üstündedir. Çünkü Hilafet Allah ve Peygamberinin emirlerini yerleştirir. Cemaat nizamı ise Hilafete tabiidir. Bu hilafet nizamının güzelliğidir ki bazen eğer Cemaat nizamını yürütmekten sorumlu olanlar ve Cemaat ferleri arasında bir sorun ortaya çıkarsa veya bir anlaşmazlık olursa zamanın halifesi onu çözer. Bu onun vazifelerinden birisidir. Burada şunu da açıklayayım ki, benim hilafete itaat devlete itaatten üstündür sözüm, herhangi bir yanlış anlaşmaya meydan vermemeli. Zamanın halifesi devlet yasalarına en çok bağlı olandır ve diğerlerinin de bağlı kalmasını sağlar.

Vadedilen Mesih ^{as} şöyle buyurur: “Ulul emr’den fiziksel olarak kastedilen padişah ve manen kastedilen zamanın imamıdır.”²⁰

Bu demektir ki hükümetin dünyevî nizamı ile birlikte manevi bir nizam da yürüyebilir ve yürümektedir de. Biz bu manevi nizamın parçası olan bahtiyar kimseleriz. Allah, İmamü’zzaman tarafından kurulan nizamın devamını sağlamak için hilafet nizamını kurmuştur. Bu nizam, Allah ve Peygamberinin egemenliğini kalplere yerleştirmek için çabalar. Ve anlaşmazlık durumunda Allah’ın buyurduğu gibi O’nun ve Peygamberinin buyruklarına uygun karar verir.

Bizde Hilafet nizamının bulunması Allah’ın bir lütfudur. Yoksa farklı fırkalar ve fıkıh adamlarının her birinin “Allah ve Peygambere başvurun,” kelimeleriyle ilgili kendilerine özgü açıklamaları ve tefsirleri vardır. Bunlardan bazı tefsirler meseleleri çözeceği yerde daha da karmaşık hale getirmektedir veya getirebilir. Aynen bunun gibi zamanın hü-

¹⁹ El-Hakem cilt 5, sayı 5, tarih 10 şubat 1901, sayfa 1-2, Tefsir Hazret Mesih-i Mevud, cilt 2, sayfa 246-248

²⁰ Zaruretü’l İmam, Ruhani Hazain cilt 13, sayfa 493

kümeti ile ilgili bazı meselelerde farklı görüşler farklı sorunlar yaratabilir. İşte bundan dolayı bir içtihad ve karara ancak hilafete tabi olarak varılabilir. Bu nimete Ahmediler ne kadar şükrederlerse azdır. Bu teşekkür, hilafete tam manasıyla itaat etmekle eda edilebilir.

Vadedilen Mesih^{as} çok önemli başka bir şey de söyleyerek, itaat içtenlikle edilince kalbe bir nur ve ruha bir lezzet ve aydınlık verilir, buyurdu. Bundan kesinlikle kastedilen manevi nizama itaattir. Herkes itaatini bu ölçüye göre ölçmeli. Acaba kalbi nurlanmakta mıdır? İtaat neticesinde ruha lezzet ve aydınlık verilmekte midir? Herkes kendi kendini sorguladığında kendi itaat seviyesini ölçmüş olacaktır. Allah'a Peygamberine ve Vadedilen Mesih'in^{as} vasıtasıyla kurulan hilafet nizamına ne kadar itaat ettiğini öğrenmiş olacaktır. Eğer Allah ve Peygamberine itaatten sonra nur elde edilmiyorsa o zaman Vadedilen Mesih^{as} içtenlikle yapılmayan böyle bir itaatin faydasız olduğunu söylemektedir. Hükümete itaat etme neticesinde barış ve sükunet elde edilir. Ruhta aydınlık ve lezzet ise ancak manevi nizama itaat etmek neticesinde verilir.

Daha sonra o, maneviyat seviyesinin yükseltilmesi için başka bir incelikten bahsetmektedir. *"İtaate ihtiyaç olduğu kadar mücahadelere²¹ ihtiyaç yoktur."* İnsan ne kadar mücahade ederse etsin itaat yoksa ne ruhuna lezzet ve aydınlık verilir ne de hayatında huzur olur. Namazları ve ibadetleriyle övünüp itaat dışına çıkan insanlar Allah'ın lütuflarının varisleri olamaz.

Vadedilen Mesih^{as}, itaat seviyesine ulaşmak için başka bir önemli konuya değinerek, İtaatte nefsanî isteklerin boğazlanmak zorunda olduğunu, kibrin yok edilmesi gerektiğini ve benliğin kesilip atılması gerektiğini söyledi. İnsanın istekleri Allah ve Peygamberinin rızasına uygun olursa ancak o zaman itaat nasip olur. Yoksa Vadedilen Mesih'in^{as} buyruğuna göre bunlar olmaksızın itaat etmek mümkün değildir.

O, büyük muvahhidlerin kalplerinde de putların yerleşebileceğini söyledi. Yani bir tek Allah'a itaat ettiği iddiasında olanlar, bir tek Allah'a ibadet ettiklerini ve kalplerinin Allah'ın zikri ile dolu olduğunu söylerler. Vadedilen Mesih^{as} buyuruyor ki, böyle kimselerin kalbinde putlar yerleşebilir. Şüphesiz bir tek Allah'a ibadet etme iddiasındadırlar. Ancak kendini beğenme ve böbürlenme putu kalplerine yerleşir ve zamanı geldiğinde büyük makamlar şöyle dursun insanı itaatin en düşük seviyesinden dahi çıkarırlar.

O, apaçık söylüyor ki Ashab-ı Kiram ibadetlerin en güzel meyvelerini ancak içtenlikle itaat ettikten sonra elde ettiler. Bizim için bugün örnek olan onlardır. İtaat nasıl edilmeli? Bir hadiste Peygamber Efendimiz ^{sav} şöyle buyurur: "Eğer başı hardal tanesi kadar olan zenci bir köle dahi başınıza amir tayin edilirse ona itaat edin."²² Bu hadise göre aklî eksiklikleri varsa dahi baştakilere itaat edilecektir.

Vadedilen Mesih^{as} millî ilerlemeyi de itaate bağlayarak buyurdu ki, itaat prensibini benimsemedikçe hiçbir millete millet denilemez ve onlara birlik ruhu üflenemez. İşte ilerlemenin sırrı bu prensipte yatmaktadır.

²¹ Mücahede: Maneviyatta ilerlemek için sarfedilen çabalar (çevirmen)

²² Sahih-i Buhari, Kitabü'l Ahkam, Hadis no:7142

olur ve bunun neticesinde inkılap yaşanır. Dünyevi nizamlara da baktığımızda itaat ruhu çok ilginç işler göstermiştir.

Napolyon hakkında tarihte anlatılır ki Fransa yükselişten çöküşe geçtiği zaman o, ülkeyi kurtardı. Fransa gitgide zayıflamakta ve ülkenin durumu günden güne kötüleşmekteydi. Napolyon halka şöyle seslendi: Aranızda ayrılık ve ihtilaf bulunduğu müddetçe siz başarıya ulaşamazsınız. Siz ancak içinizde söz dinlemeyi ve itaati yerleştirirseniz başarıya ulaşırsınız, ilerlersiniz ve makam elde edersiniz. Nitekim Napolyon etrafındakilere öylesine bir ruh üfledi ki onlar onun her sözünü dinlemeye başladılar. Ül-

Peygamber Efendimiz^{sav} de aynen böyle, ilerlemenin cemaat ile birlikte olmak, imama kulak vermek ve itaat etmekle mümkün olabileceğini buyurmuştur. İtaatsiz ilerleme mümkün değildir. Bugünkü Müslümanlar da bu gerçeği anlarılarsa öyle büyük bir güç olurlar ki dünyanın hiçbir gücü karşılarında duramaz. Biz Ahmediler, kamil itaat seviyelerini elde etmeye çalışmalıyız. Allah, manevi cemaatler için itaatin neticesinin en iyi olacağını söylemiştir. İtaat edilince akıbet güzel

kenin hayrını isteyenler ona kulak verip etrafında toplanmaya başladı. Onu liderleri olarak kabul ettiler. İtaat ve söz dinlemenin en güzel örneklerini sergilediler. Anlatılanlara göre bu gösterdikleri örnekler Napolyon'un hayatını dahi değiştirdi. İtaat fiilen onun önünde sergilendiğinde Napolyon'un içinde bir devrim oldu.

Kısacası bir zaman sonra Napolyon büyük bir savaşı kaybetti ve İtalya'nın bir adasında hapsedildi. Bir müddet sonra bazı insanların

yardımla özgürlüğe kavuştu. Tekrar Fransa sahillerine geldi. O zamana kadar Fransa'da yeni bir hükümet kurulmuştu. Yeni bir nizam vardı. Padişah, papazları, komutanları ve ordu mensuplarını çağırıp kutsal kitaba el bastırarak onlardan yeni hükümete itaat edeceklerine dair yemin aldı. Bu şekilde yemin almanın sebebine gelince padişah biliyordu ki Napolyon insanlarda itaat ve söz dinleme ruhunu öylesine üfledi ki o geri döndüğü takdirde insanlar ondan yana olacaktı. Napolyon bir şekilde hapisten kurtulunca yandaşları ona yardım ettiler ve o Fransa'ya geri döndü. Orada o, çiftçileri ve kendisine vefalı olan halk tabakasını etrafına toplamaya başladı. Onlar tecrübeli ordu değildi. Silahları da pek yoktu. Padişah bunları öğrenince, bu olayları sona erdirmek için bir generali orduyla beraber gönderdi. Tesadüfen onlar dar bir vadide karşı karşıya geldiler. O kadar dardı ki insanlar ancak birbirlerine sürtünerek geçebiliyorlardı. Napolyon erlerine ilerlemelerini emretti. Onlar ilerledi, ancak hükümet ordusu ateş yağmuruna tutup onları öldürdü. Napolyon, başka bir grubu yolladı, onlarda öldürüldü. En son olarak erler ona, düşman karşımızdadır, yer dardır ve biz hiç kıpırdayamıyoruz, bundan dolayı ilerlemenin hiçbir şekli yoktur, tam manasıyla saldırıya geçemiyoruz, vadi dardır ve biz öldürülüyoruz, dediler. Hükümet ordusunu da eğiten ve onlarda itaat ruhu yerleştiren de Napolyon idi. O kendi erlerine şöyle seslendi: Gidin, vadiye durup karşı orduya deyin ki yolu boşaltmanız için Napolyon size emrediyor. Ancak yine de hükümet ordusu, biz kutsal kitap üzerine yemin ettik ve bundan dolayı şimdi Napolyon'un sözüne kulak veremeyiz düşüncesiyle, ateş yağmuruna devam etti. Napolyon bu olanlara inanama-

dı. O, benim verdiğim eğitim neticesinde onlar bana hayır diyemezler diye düşünüyordu. Onlara söz dinlemeyi ve itaat etmeyi ben öğrettim. Bundan dolayı benim orduma ateş açmaları nasıl mümkün olabilir. O, tekrar bir grubu daha gönderdi ancak onlar da öldürüldü. En son olarak Napolyon kendisi karşılına çıktı ve onlara şöyle seslendi: Ben Napolyon'um ve yol vermeniz için size emrediyorum. Hükümet ordusunun komutanı ona, eski günler geçti ve biz yeni hükümete vefalı kalacağımıza dair yemin ettik dedi. Ancak Napolyon, itaat dersini onlara ben verdim ve onlar bu dersi bu kadar çabuk unutamazlar diye kesin inanca sahipti. Napolyon onlara şöyle dedi: Benim ordum mutlaka ilerleyecek, eğer siz benim size verdiğim dersi unutmuş iseniz işte ben karşınızda duruyorum isteyen kendi kralına ateş açabilir. Şu an üzerinize hükmeden benim, eğer siz kralınızı öldürmek istiyorsanız gelin beni öldürün. Napolyon bunları söyleyince, onların içindeki eski vefa ve itaat duyguları yeniden canlandı ve yaşasın Napolyon diye nara attılar. Ve böylece onun tarafına geçtiler. Anlatılanlara göre aralarından bazı kişiler çocuklar gibi ağlıyordu. Ordunun büyük bir kısmının arkasında duran general bu haberi duyunca saldırmak için ilerledi. Ancak onun kulağına da, kralınız Napolyon sizi çağırıyor, sesi geldiğinde ordusuyla beraber Napolyon'a katıldı. Ve böylece onlar yeni yeminlerini unutup eski yeminlerine geri döndüler. Kısacası Fransa'yı şiddetli ayrılık ve ihtilaftan kurtarmak ve itaat ruhunu yerleştirmek için Napolyon'un çabaları anlatıldığı şekildedir. Hazreti Muslih Mevud^{ra} bir yerde bu olayı örnek olarak anlattı ve şöyle dedi: Hak üzerinde olan dine nasip olan ilahî destekten Napolyon veya ona benzer diğer li-

derler mahrum idiler. Buna rağmen onlar bir devrim yaşattılar. Ancak biat edenler onlardan farklıdır. Biatın mefhumu, itaat içinde fena olmaktır. Bu, öylesine yüce bir mefhumdur ki dünyevî meselelerdeki itaat bunun karşısında duramaz. O şöyle dedi: "Allah'a, Peygamber'e ve aranızdan yöneticilerinize itaat edin," emri öyle bir püf noktasıdır ki bir millet, ister hak dinine tabi olsun ister olmasın, buna uymadığı müddetçe başarıya ulaşamaz.²³

Vadedilen Mesih'in^{as} bu buyruğunu daima göz önünde tutmaya ihtiyacımız vardır. Bir millet olmak için birlik ve itaat son derece önemlidir. Bu olmaksızın çöküş vardır. Kur'an-ı Kerim'de de şöyle buyrulmaktadır:

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ
قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى
شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

Hepiniz Allah'ın ipine sımsıkı sarılın, sakın bölünmeyin. Allah'ın size olan ihsanını hatırlayın. Hani siz (birbirinize) düşmandınız. O, kalplerinizi birleştirdi. O'nun lütfu sayesinde sizler kardeş oldunuz. Siz ateş çukurunun kenarında idiniz. O, sizi oradan kurtardı. Doğru yola ulaşasınız diye Allah, kendi ayetlerini size böyle açıklar.²⁴

İşte bu, Allah'ın açık buyruğudur. Ancak Müslümanların şanssızlığıdır ki bu kadar açık buyruğa rağmen ihtilaflar nihai noktaya kadar varmıştır. Onlar üzerlerine inen nimetleri unuttular. Bundan dolayı çöküşün de son

sınırına vardılar. Vadedilen Mesih'in^{as} zamanında Müslümanların durumu onun anlattığı şekildeydi. Bugünlerde ise o durum nihai noktasına vardı. Buna rağmen onlar nasihat almıyorlar.

Vadedilen Mesih^{as} buyuruyor ki, eğer görüş ihtilafını bırakıp bire itaat ederseniz, yani zamanın imamının sözüne kulak vererseniz her işinizin nasıl bereketleneceğini göreceksiniz. Çünkü, bu çağda Peygamber Efendimiz'in^{sav} sadık kölesi olarak Allah tarafından gönderilen bir tek o, yani Vadedilen Mesihtir^{as}. Allah onlara akıl fikir versin. Vadedilen Mesih'in^{as} buyurduğu gibi Allah'ın eli Cemaat üzerinde olur ve aynı şeyi bize Peygamber Efendimiz^{sav} de öğretmektedir. Bu birlik kurulmadığı müddetçe ne Allah'a varılabilir ne de diğer başarılar elde edilebilir. İçlerinde birlik olanlar Allah'ı bulurlar ve tevhidi gerçek manada idrak ederler.

Biz sadece biat ettik diye sevinmemeliyiz. Biat standardını elde etmemiz gerekir. O da biat kelimesinden anlaşılmaktadır. Biatın manası satılmaktır. Bunun neticesinde biz Allah'ın lütuflarının varisleri olacağız. Vadedilen Mesih^{as} Hazreti Ebubekir ve Hazreti Ömer'in örneğini vererek ve genel olarak diğer Ashab-ı Kiramdan bahsederek, onların isabetli görüşe sahip olduklarını, dünyevi ve siyasi meselelerin inceliklerini anlayan kimseler olduklarını söyledi. Zamanı geldiğinde meziyetleri ortaya çıktı ve onlar çok güzel bir şekilde devlet işlerini yürüttüler. Ancak Peygamber Efendimiz^{sav} hayat-tayken sanki onlar kendilerini bir hiç hükümünde görüyorlardı. Tam manasıyla itaat ve emirlere uymak onların işi idi. Bütün görüşlerini fikirlerini ve akıllarını onlar son derece hakir sayıyorlardı. Daha sonra dünya, günü

²³ Hutbat-ı Mahmud, cilt 17, sayfa 509-512

²⁴ Âli İmran suresi, ayet 104

geldiğinde Ashab-ı Kiram'ın dünyaya nasıl kılavuzluk ettiğini gördü. Hilafet-i Raşide döneminde de birliğin en güzel örneklerini sağlayan İşte bu terbiye ve eğitim idi.

Tarih, Hazreti Ebu Ubeyde'nin^{ra} zekasını, şahsi çıkarlara düşkün olmadığını ve milli menfaatleri nasıl üstün tuttuğunu gösteren bir olay anlatır. Bir savaş esnasında Hazreti Ömer'den^{ra} ona bir mektup gelir. Bu mektup, Hazreti Ebubekir'in^{ra} vefat ettiğini, Halid Bin Velid'in^{ra} Hazreti Ömer^{ra} tarafından azledildiğini ve yerine kendisinin ordu komutanı olarak atandığını anlatıyordu. Hazreti Ebu Ubeyde^{ra} geniş milli menfaatleri göz önünde bulundurduğundan, Suriye ile barış anlaşması imzalanıncaya kadar Hazreti Halid Bin Velid'i^{ra} bundan haberdar etmedi. O, barış sözleşmesinin Halid Bin Velid^{ra} tarafından imzalanmasını sağladı. Hazreti Halid Bin Velid^{ra} kendisinin azledildiğini ve Hazreti Ebu Ubeyde'nin^{ra} ordu komutanı olarak atandığını öğrenince, niye geç haber verdin diye ona sitemde bulundu. Hazreti Ebu Ubeyde^{ra} ise Halid'in^{ra} üstün hizmetlerini övdü. Diğer taraftan Hazreti Halid Bin Velid^{ra} ise o gün Hilafete itaatin en güzel örneğini sergiledi ve halka şöyle seslendi: Üzerinize ümmetin emini amir olarak tayin edildi. (Peygamber Efendimiz^{sav} Ebu Ubeyde'ye^{ra} "emin" diye hitap etmişti.) Buna cevaben Hazreti Ebu Ubeyde^{ra} şöyle dedi: Ben Peygamber Efendimiz'i^{sav} "Halid Allah'ın kılıçlarından bir kılıçtır ve kabilenin en iyi gencidir," derken işittim.²⁵

Zamanın halifesinin kararına içtenlikle işte bu şekilde itaat edilmişti. Bugünlerde de bazen bu tür olaylar yaşanır. Genel olarak Allah'ın lütfu ile Cemaat içinde itaat vardır. Ancak bazı kimseler vardır ki onlar bir görevden uzaklaştırılınca, biz neden uzaklaştırdık ve bizde eksik olan neydi diye akıllarına soru gelir. Ancak tarihin bize aktardığı bu örnekler göz önünde bulundurulursa bu tür sorular hiçbir zaman akla gelmez. Unutmamalıyız ki Allah'ın emirlerini anlatan Kur'an-ı Kerim bugün de aynıdır, bize yol gösteren aynı Peygamber'e^{sav} uymaktayız ve Hadis kitapları da bizim için o hidayeti ihtiva etmektedir. Ancak Müslümanların durumuna gelince onlarda iç çekişme, fitne ve fesat vardır. Veya dilenmek için dünyaya el açmaktadırlar. Vadedilen Mesih^{as} bugünkü Müslümanların aralarındaki ayrılık ve Şii Sünni tartışmalarını anlatırken der ki, bu itaatten çıkma neticesindedir. (Bu günlerde Müslümanlar arasında o güne göre daha çok hizipleşme meydana gelmiştir.) Bu onların çöküşleridir. Bugün ihtilaflarını bırakıp bir olurlarsa, İslam kılıç yoluyla yayıldı şeklindeki muhaliflerin itirazları da sona erecektir. Ashab-ı Kiram'da öyle bir birlik ve itaat vardı ki o kalpleri fethetti. İşte bu birliğe ihtiyaç vardır, özellikle de Vadedilen Mesih'in Cemaatinde. Vadedilen Mesih^{as} Cemaatinin ilgisini çekerek buyurdu ki, Ashab'ın örneklerini sergileyin ki doğruluk kılıcınız düşmanı kesip atmaya devam etsin. Aramızdan her birinde kamil itaat yerleşince veya yerleştirmeye çalışınca bunlar olacaktır. Allah ve Peygamber'ine^{sav} tam manasıyla itaat olursa Peygamber Efendimize verilen nurdan biz de pay alacağız.

Kısacası Vadedilen Mesih'e^{as} biat ettikten sonra "Allah'a, Peygamber'e ve aranızdan

²⁵ Tarih Taberi, Cüz 4, sayfa 82, 242, Daru'l Fikir, Beyrut, 2002; Müsned Ahmed Bin Hanbel, cilt 5, sayfa 751, Müsned Halid Bin Velid, Hadis no: 16947, 16948, Alimu'l Kütüp, Beyrut, 1998

yöneticilerinize itaat edin,” emrinin, dünyanın dikkatini bize çekecek kadar güzel örneklerini göstermek her Ahmedinin çok büyük bir sorumluluğudur. İşte bu yolla biz dünyanın kalbini fethedebiliriz. Böylelikle dünya, Allah ve Peygamberine^{sav} teslim olabilir. Bu yolla biz dünyaya kılavuzluk edip, dünyadan fitne ve fesadın yok olmasını sağlayabiliriz. Önce de söylediğim gibi bizler için Allah’ın emirleri Kur’an-ı Kerim şeklinde mevcuttur. Onlar bizim için itaate ve uyulmaya değerdir. Bizde Peygamber

Efendimizin^{sav} sünneti vardır. Ona itaat etmek bize farzdır. Aramızda ulul emr’in manevi nizamı da mevcuttur ki o, Allah ve Peygamberinin emirlerine dikkatinizi çeker. Bundan dolayı neden bizimle diğerleri arasında apaçık bir fark olmasın. Allah hepimizi muvaffak kılsın. Vadedilen Mesih’in^{as} bizden beklediklerini her zaman yerine getirenlerden olalım.

Kaynak: Alfazl International, 26 Aralık 2014-1 Ocak 2015

Copyright (c) 2003 www.alislam.org

Peygamberimiz'e (s.a.v.) saldırıya en güzel cevap; Salavat

16 Ocak 2015 Hutbesi

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ -
 اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ - صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ -
 إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ - يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا (الاحزاب: 57)

Şüphesiz Allah, (bu) Peygamber'e Kendi rahmetini indirmektedir. O'nun melekleri (de şüphesiz kendisine dua ederler.) Ey inananlar, sizler (de bu Peygamber'e) her zaman salâvat getirin ve kendisine (büyük bir coşku içinde) daima selam gönderin.

Bu ayet Allah'ın Peygamber Efendimiz'e^{sav} rahmetler indirdiğini açıklamaktadır. O'nun melekleri de Peygamberimiz için dua etmekte ve rahmet dilemektedirler. Durum böyle olunca çeşitli hileler ve entrikalara başvurarak bu Peygamberin ilerleyişini durdurmak ve geriletme isteyenler hiçbir zaman başarıya ulaşamazlar. Peygamber Efendimize suçlamalarda bulunanlar, onunla dalga geçip istihza ederek böylelikle başarıya ulaşacaklarını zannedenler ahmaklar cennetinde yaşamaktadırlar. Onların bu entrikaları ve çabaları Allah'ın bu sevgili Peygamberine hiçbir zarar veremez. Peygamber Efendimiz'in^{sav} gönderilme gayesi Allah'ın lütfu ile gitgide başarıya ulaşacaktır. Allah bu hedefin

elde edilmesi için özellikle bu çağda onun sadık aşığını göndererek İslam'ın güzel öğretisinin yayılması için yepyeni kapılar açmıştır.

Allah Peygamber Efendimizi her çağ ve her millet için peygamber olarak gönderdi ve rahmeti ve lütfu ile onu desteklemek için gerekeni de Kendisi yaptı. Onun muhalifleri ne önce başarıya ulaşabildiler ne de şimdi başarıya ulaşabilecektir. Bu Allah'ın kararıdır. Bundan dolayı gerçek bir Müslüman, dünyevi bir çabanın, İslam'a veya Peygamberimizin makamına herhangi bir zarar verebileceğinden endişe duymamalıdır. Ancak Allah'ın gerçek bir Müslüman'a verdiği vazifeye uygun olarak, Allah ve meleklerinin bu Peygamberin makamını yüceltmek için salât ve selam gönderdiği gibi, o da sorumluluğunu yerine getirerek Allah'ın bu sevgili, kâmil, mükemmel ve son peygamberine sayısızca salât ve selam göndermeli. Bu Peygamberin işini ilerletenlere dâhil olup, Allah ve meleklerini takip ederek ona sayısızca salât ve selam göndermek gerçek bir Müslümana farzdır.

Geçenlerde Fransa'da yaşananlarda sözde Müslümanlar bir gazete bürosuna saldırıp on iki kişiyi öldürdü. Bununla ilgili geçen Cuma hutbemde özet bir şekilde Ahmedi Müslümanlara Peygamber Efendimiz'e^{sav} salavat göndermelerini telkin etmiştim. Çünkü öldürmelerle İslam üstün gelmez. Tersine biz Peygamber Efendimiz'e^{sav} salavat göndermek suretiyle hedefimize ulaşacağız. Ayrıca ben demiştim ki bu saldırı neticesinde yanlış reaksiyonlar meydana gelebilir ve bunlardan umulan da bu idi. Yanlış reaksiyon göstererek onlar tekrar karikatürler yayınladılar ki bu bize daha da acı verdi ve her gerçek Müslüman'ı da acıya sevketmeliydi. Bu teröristçe hareket ile kazanılan ne oldu? Bu gazetenin iki üç sene önce yaptığı çirkinlik etkisini kaybetmişti.

Ancak sözde Müslüman denilenlerin yanlış bir davranışı bu çirkinliği tekrar hortlattı. Bu gazetenin daha önce yaptığına Batı dünyasındaki birçok lider sert bir şekilde karşı çıkmıştı. Onlar şiddetle bunu reddetmişlerdi ve birçok hükümet, biz gazetelerimizin böyle bir şey yapmasına asla müsaade etmeyeceğiz demişti. Ancak geçen haftaki olaydan sonra görünürde birçok akıllı ve sorumluluk sahibi insanlar ve liderler bu beyhude gazeteyi desteklediler. Birçok yerden bu gazeteye milyonlarca dolarlık yardım gelmeye başladı. Bu gazete altmış bin adet yayınlanırdı ve pek yakında batacağı söylenirdi. Ancak Müslüman denilenlerin yanlış bir hareketi, birkaç gün içerisinde onun tirajını beş milyona yükseltti. Altı ay dahi yaşayamayacak olan bu gazete şimdi tahminlere göre on, on iki sene daha devam edebilir.

Yaptıkları, bir taraftan dünyanın bir çok ülkesinde İslam'ın yanlış tablosunu çizerken, diğer taraftan ölmekte olan düşmanı yeniden canlandırmıştır. Keşke İslam adı altında zulmeden Müslüman örgütler, İslam'ın sevgi ve şefkat dolu öğretisinin dünyayı bir an evvel İslam'a getirebileceğini anlasalar. İslam'ın öğrettiği sabır ve dayanıklılık öğretisi karşısında başka hiçbir din duramaz. Din gözü kör olan, dünyaya düşkün bu insanlar, Allah'ın peygamberleri şöyle dursun, Allah ile istihza etmekten de çekinmiyorlar. Bu cahillerin yaptıkları karşısında eğer bizler de cahilane reaksiyon gösterirsek, onlar inatlaşarak daha çok cahilane hareketlerde bulunacaklardır. Bundan dolayı Allah, böyle kimselerle yüz göz olmak yerine, onlardan yüz çevirip oradan ayrılmayı emrediyor. Sadece onların meclisinde oturmak veya onlar gibi davranmak insanı günahkar yapmaz, tersine yanlış hareketlerde bulunanlara yanlış reaksiyon gösterince ve bunun neticesinde onlar Allah ve peygamberini alaya alınca ve haklarında uygunsuz sözler sarfettiklerinde veya herhangi bir şekilde dalga geçtiklerinde de herkim buna neden olduysa o da bu günaha iştirak etmiş olur.

Gerçek bir Müslüman bundan uzak durmalı. Onları Allah'a havale etmeli. Allah-u Teala da, "Bana döndüklerinde yaptıklarının cezasını çeceklerdir," buyurmaktadır. Eninde sonunda onlar birgün Allah'a döndüklerinde Allah yaptıklarını onlara bildirecek. Bu devirde İslam düşmanları, İslam'a karşı kılıçla saldırmayıp, bu şekildeki çirkin davranışlarla İslam'a ve Peygamber Efendimiz'e sav zarar vermek arzusundadırlar.

Allah-u Teala, Allah ve melekleri Peygambere salavat göndermektedir, demek suretiyle çirkin hareketlerin Peygamberin makamı-

na hiçbir zarar vermeyeceğini bir ilke olarak anlatmıştır. Bundan dolayı sizin yapmanız gereken, bu gibi boş işlerle uğraşmak yerine Peygamber Efendimize salavat göndermektir. Gerçek bir Müslüman'ın vazifesi işte budur. Bunu hakkıyla yaptığınız takdirde vazifenizi yerine getirmiş olacaksınız. Az önce söylediğim gibi bu beyhude dergiye muhalif olanlar dahi, bu saldırıdan sonra herkes ifade özgürlüğü hakkına sahiptir diyerek muhalif görüşlerini değiştirdiler. Buna rağmen aralarında insafı ve akıl sahibi insanlar da vardır. Onlar bu derginin Peygamber Efendimizle ilgili beyhude görüşlerinden hoşlanmayıp derginin yönetimini bundan sorumlu tutmaktadırlar. Mesela Charlie Hebdo isimli bu derginin ilk üyelerinden birisi olan Henri Roussel, karikatürlerin kışkırtıcı mahiyette olduğunu söyleyerek bu sorumsuz davranışından dolayı dergi editörü ekibini ölüme sürükledi, dedi. Onun anlattıklarına göre geçen birkaç seneden beri derginin yaptıkları temel politikalarına aykırı idi.

Papa da çok güzel bir beyanatta bulunarak, ifade özgürlüğünün bir sınırı olmalı, ifade özgürlüğünün manası sınır tanımamazlık değildir, dedi. Ayrıca o, her dinin bir saygınlığı olduğunu ve ona karşı edepli olunması gerektiğini, herhangi bir dinin onuruna saldırılmaması gerektiğini söyledi. Papa bir örnekle bunu şöyle açıkladı, Benim yakın dostum (turlarını organize eden kişi) eğer anneme lanet okursa veya onu kötülerse ben de reaksiyon olarak yüzüne yumruk atarım ve o benden bu reaksiyonu beklemeli de. Onların başkalarının duygularını incitmeleri yanlıştır ve onlar bunu yaptıklarından dolayı suçludurlar. İşte papanın bu beyanati bir gerçektir. Müslümanlar da şimdi akıllarını kullanmalı ve tekrar yanlış bir reaksiyon gös-

termemelidir. Bugünlerde medya dünyada saltanat sürmektedir. O, dilediği yeri alevlendirmekte veya ateşi söndürmekte, fesat yaratmakta veya onu durdurmakta büyük bir rol oynamaktadır.

Bu sefer ilk defa bu hadiseden sonra İngiltere'de ve dünyanın farklı yerlerinde çeşitli medya grupları, Müslüman Ahmediye Cemaati ile irtibata geçip reaksiyonumuzu ve görüşümüzü öğrenmek istediler. Bunun üzerine biz onlara, bu öldürme hadisesinin İslam ile hiçbir ilgisi olmadığını söyledik ve üzüntülerimizi bildirdik. Ayrıca ifade özgürlüğünün, sınırları olması gerektiğini, yoksa başkalarının duygularını rencide edenlerin dünyada fitne ve fesadın ortaya çıkmasından sorumlu olacaklarını söyledik. Kısacası bunun haricinde de bazı ayrıntılar medyada beyan edilmiştir. İngiltere'de Sky News, News Five, BBC Radio, LBC, BBC Leeds, London Live, İngiltere dışında Fox TV, CNN, Kanada gazeteleri, Yunanistan, İrlanda, Fransa ve Amerika'nın farklı gazeteleri görüşümüzü yayınlamıştır. Onların stüdyolarında demeçler verildi ve böylelikle milyonlarca insana İslam'ın gerçek öğretisi ulaştırıldı. İngiltere'de bir televizyon, Amir bey ve Londra Camii imamı Ataül Mücib Raşid'in demecini aldı. Aynen bunun gibi Amerika, Kanada ve Fransa'da da ekipler ve temsilcilerimiz vardır, onlar da stüdyolara çağrıldı ve demeçleri alındı, sorular soruldu. Gazeteler makalelerimizi yayınladı veya onlara dayanarak haber yaptı. Kısacası bu ekip dünyanın her yerinde, İngiltere, Amerika ve Kanada'da da İslam'ın gerçek öğretisini hakkıyla ulaştırdı.

Kanada Cemaatinin medya ile olan irtibatları ve haberler üzerine bir gazeteci, Müslüman Ahmediye Cemaati Müslümanların küçücük

bir grubu olmasına rağmen medyada bu denli yer buldu, bunun sebebi nedir, diye soruyor. Müslüman Ahmediye Cemaatinin gerçek mesajı ulaştırmaya çalışması, Allah takdir ettiği içindir. İslam'ın gerçek öğretisini anlatmak, Peygamber Efendimiz'in ^{sav} gerçek aşığının Cemaati için mukadder kılınmıştır.

Geçen hutbemde de anlattığım gibi herkesin gücü nispetince dünyaya şunu anlatması vazifesidir: Yanlış reaksiyonun neticesinde sadece fitne ve fesat meydana gelecek, dünya daha da alevlenecek ve bu ateş her tarafı çembere alacak ki şu an dünya bunu kaldıracak durumda değildir, bundan dolayı yanlış reaksiyonlarla insanları kışkırtmayın ve Allah'ın gazabını davet etmeyin. Allah dünyaya akıl fikir versin.

Bununla beraber bir Ahmedinin büyük bir vazifesi, Allah'ın gösterdiği "Ey iman edenler! Sizler de bu Peygambere büyük bir coşkuyla salât ve selam gönderin," yolunu takip etmektir. Bir mümin Allah'ın emirlerine, niçin ve nasıl gibi sorular sormadan elinden geldiğince uymaya çalışmalı, zaten genelde kimse sormaz da. İman ve dini bilgisi arttıkça, dua idraki ilerledikçe emrin hikmeti ve faydaları görülmeye ve anlaşılmaya başlar. Bir miktar ilim elde edip öğrenmek de İslam öğretisinin güzel bir parçasıdır. İslam, ilim edinmeyi, öğrenmeyi, fehim ve idrak elde etmek için çaba sarfetmeyi emreder. Allah ile bağ kurmak için Allah'a doğru adım atmak gerekir. Kısacası Allah, yavaş yavaş öğrenilir diye beklemeyi değil, hikmeti bir an evvel anlaşılсын diye bunları öğrenmeyi emretti. Allah'ın emirlerine göre amel etmenin en güzel şekli, o emirlere uymanın fehmi ve idraki elde edilince nasip olabilir.

Peygamber Efendimize^{sav} salâvat göndermenin önemi ve faydalar ile ilgili bazı hadisler ve Vadedilen Mesih'in^{as} sözlerini sunacağım. Biz Peygamber Efendimizi^{sav} severiz ve bu sevgiden dolayı onun hakkında uygunsuz bir kelime kullanıldığında veya yanlış bir şekilde ona bir şey isnat edildiğinde kalplerimiz yaralanır. Ancak bu sevginin gerçek tezahürü ve faydası ne şekilde olacak? Bu konuyla ilgili Abdullah bin Mesud'un^{ra} rivayeti şöyledir: Kıyamet gününde bana en yakın olan bana en çok salavat gönderen olacaktır.²⁶

İşte Peygamber Efendimiz'in gerçek sevgisinin tezahürü salavat göndermektir ki bunun neticesinde ona yakınlık nasip olur.

Hz. Enes'in^{ra} rivayetine göre Peygamber Efendimiz^{sav} şöyle buyurdu: Kıyamet gününün tehlikelerinden en çok korunan ve necat bulan, dünyada bana en çok salavat gönderen kimse olacaktır. Allah ve meleklerinin salavatı benim için yeterliydi, Allah müminler sevap alsınlar diye onların bana salavat göndermelerini emretti.²⁷

Dua etmenin doğru yolunu bir rivayet şöyle anlatıyor. Hazreti Ebu Fuzeyle bin Ubeyd^{ra} şöyle der: Ben Peygamber Efendimizin^{sav} yanında otururken bir kişi geldi, namaz kıldı ve dua ederken "Ey Allah! Beni bağışla ve bana merhamet eyle," dedi. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz^{sav} ona "Ey namaz kılan! Sen acele ettin. Sen namaz kılınca ve oturunca Allah'a hamdet, sonra bana salavat gönder, daha sonra dilediğin duayı yap," buyurdu. Ravi diyor ki, daha sonra bir kişi daha geldi. Allah'a hamdedip Peygamber

Efendimiz^{sav} salat gönderdi. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz^{sav} "Ey Namaz Kılan! Dua et, duan kabul edilecektir," buyurdu.²⁸

Hazret Abdullah bin Amr bin As'ın^{ra} rivayetine göre o Peygamber Efendimiz'i^{sav} şöyle derken işitti: "Müezzini ezan okurken dinlediğinizde ezan kelimelerini tekrar edin, daha sonra bana salâvat gönderin, her kim bana salâvat gönderirse Allah ona on misli rahmet indirecektir." Daha sonra Peygamber Efendimiz^{sav} şöyle buyurdu: "Benim için Allah'tan vesileyi dileyin ki bu cennet mertebelerinden bir mertebedir ve Allah'ın kullarından birisine verilecektir. O kulun ben olacağımı umuyorum. Herkim benim için vesile dilerse ona şefaathelal olacaktır."²⁹

İşte salavat bir taraftan Peygamber Efendimiz'in^{sav} sevgisinde ilerletir, diğer taraftan duaların kabulü ve insanın bağışlanması için gereklidir. Bundan dolayı hazreti Ömer^{ra} buyurdu ki, dua gökyüzü ve yeryüzü arasında durur, Peygamber Efendimiz'e^{sav} salavat gönderilmediği müddetçe, duanın hiçbir kısmı Allah indine çıkmak için yükselmez.³⁰

Salavat göndermek için nasıl çaba sarfedilmeli? Bu konuyla Vadedilen Mesih^{as} müritlerinden birisine şöyle yazıyor: "Peygamber Efendimiz'e^{sav} salavat göndermeye çok teveccüh gösterin. Bir kimsenin sevdiği kimse için gerçekten bereket dilediği gibi zevk ve ihlas ile Peygamber Efendimiz için bereket dileyin ve bunu çok tevazu ile dileyin. Bu tevazu ve duada bir zerre kadar yapmacık olmamalı. Tersine Peygamber Efendimiz^{sav} ile gerçek dostluk ve sevgi

²⁶ Tirmizi, Kitabü's Salat, Ebvabü'l Vitir... Hadis no: 484

²⁷ Kenzü'l Ümmal, Cüz 1, Sayfa 254, Kitabü'l Ezkar

²⁸ Tirmizi, Ebvabü'd Dağvat

²⁹ Müslim, Kitabü's Salat, Hadis no:849

³⁰ Tirmizi, Kitabü's Salat, Ebvabü'l Vitir, hadis no:486

olmalı ve gerçekten tam içtenlikle salavatta zikrolunan bereketler Peygamber Efendimiz ^{sav} için dilenmeli.... Kişisel sevginin alameti-ne gelince insan hiçbir zaman yorulmamalı ve usanmamalı, nefsanî gaye olmamalı, sadece Peygamber Efendimiz ^{sav} üzerine Allah tarafından bereketler insin diye salavat gönderilmeli.”³¹

O salâvatın hikmetinden bahsederken şöyle der: “Peygamber Efendimiz^{sav} başkasının duasına muhtaç olmamasına rağmen bunda ileri derecede ince bir sır vardır. Kişisel sevgisiyle başkası için rahmet ve bereket dileyen kimse kişisel sevgisinden dolayı, sevdiği kişinin vücudunun bir parçası haline gelir.” o sözünün devamında şöyle buyurdu: “Dua edilene inen feyzin aynısı dua edene de verilir. Allah’ın Peygamber Efendimiz’e^{sav} sonsuz feyizleri vardır, bundan dolayı Peygamber Efendimiz’e^{sav} kişisel sevgiden dolayı salavat gönderip onun için bereket isteyen kimseye sayısız bereketlerden, coşkusu kadar pay verilir. Ancak ruhta coşku ve kişisel sevgi olmaksızın bu feyizler çok çok az olur.”³²

İşte biz bu kişisel coşkuyu elde etmeye çalışmalıyız.

Salavat göndermenin sebebini Vadedilen Mesih^{as} bir yerde şöyle açıklar: “Efendimiz ve Seyyidimiz Hazreti Muhammed Resulullah’ın^{sav} sıdkına ve vefasına bir bakın, o her kötü akıma karşı çıktı. Türlü türlü sıkıntılara katlandı, ancak onları umursamadı. Bu sıdk ve vefasından dolayı Allah ona lütfunu indirdi. Bundan dolayı Allah şöyle buyurur: “Allah ve melekleri Peygambere salavat

gönderirler. Ey Müminler! Sizler de ona salat ve selam gönderin.” O sözünün devamında şöyle der: “Bu ayetten anlaşıldığı gibi Peygamber Efendimiz’in ^{sav} amelleri öyleydi ki Allah onların övgüsünü ve vasıflarını sınırlandırmamak için belli bir kelime kullanmadı. Yani onun salih amelleri övgünün sınırlarını aşıyordu. Buna benzer bir ayet hiçbir peygamberin şanı hakkında indirilmedi. Peygamber Efendimiz’in ^{sav} ruhunda öylesine sıdk ve vefa vardı ve amelleri Allah’ın gözünde öylesine hoş idi ki Allah, insanların teşekkür etmek için ona daima salavat göndermelerini emretti.”³³

Vadedilen Mesih^{as} sebat elde etmek için ve duanın kabulü için salâvatın bir anahtar olduğunu şöyle açıklar: “Peygamber Efendimiz’e^{sav} sevgide ilerlemek ve bu muhabbetin tazelenmesi için her namazda salavat göndermek gerekli kılındı. Böylelikle bu duanın kabulü için sebat yolunun elde edilmesinin sağlanması hedeflendi. Bol bol salavat gönderiniz ki o, sebat elde etmenin olağanüstü bir yoludur. Salavat resmi olarak ve adet gereği gönderilmemeli; tersine Peygamber Efendimiz’in^{sav} hüsn-ü ihsanını³⁴ göz önünde bulundurarak onun dereceleri, mertebeleri ve başarılarının artması için gönderilmeli. Bunun neticesinde size duanın kabulünün tatlı ve lezzetli meyvesi verilecektir.”³⁵

Bu derecelerde ilerleme nasıl olur, bundan ilerde bahsedeceğim.

³¹ Mektubat-ı Ahmed, cilt 1, sayfa 534-535, Mektup no:18, Nezaret İshaat Rabvah

³² Mektubat-ı Ahmed, cilt 1, sayfa 535, Mektup no:18, Nezaret İshaat Rabvah

³³ Tefsir hazreti Mesih-i Mevud^{as}, Cilt 3, Sayfa 730; Calsa Salana Raporu 1897, Sayfa 50-51; Melfuzat, cilt 1, sayfa 23-24, 2003 baskısı, Rabvah

³⁴ Hüsn: Güzellik. İyilik. Eksiksizlik. cemal ve kemal

³⁵ Review of Religions, Ocak 1904, Cilt 3, No:1, Sayfa 14-15

Vadedilen Mesih^{as} şöyle buyurur: "Bu çağ ne mübarek çağdır ki Allah, bu karmakarışık günlerde³⁶ sadece Kendi lütfu ile Peygamber Efendimiz'in ^{sav} azametinin tezahürü için gaipten İslamiyet'in desteklenmesini sağlamak için mübarek iradesiyle bu Cemaati kurdu. Kalplerinde İslam'ın derdini taşıyan ve içlerinde İslam saygısı ve değeri olan kimse- lere soruyorum: Acaba Peygamber Efendimiz'e ^{sav} bu kadar küfredilen ve saygı- sızlık edilen ve Kuran-ı Kerim'e bu denli ha- karet edilen, bundan daha ağır bir zaman İslam'ın üzerinden geçti mi? Ben Müslüman- ların durumundan çok üzgünüm ve kalbim sızlamaktadır. Bazen ben bu sancıdan dolayı yerimde duramaz oluyorum ki Müslüman- larda bu saygısızlığı hissetme duygusu dahi kalmadı. Acaba Allah indinde Peygamber Efendimiz'in o kadar saygınlığı yok muydu ki Peygamber Efendimiz'e^{sav} bu kadar küfre- dilmesine rağmen, yine de bir İlahî cemaat kurulmasın?"

Yani, Peygamber Efendimizin Allah indindeki saygınlığından dolayı, bu denli küfürlerden sonra İlahi bir Cemaatin kurulması mutlaka gerekiyordu. Burada o, ayaklanıp, tüfekleri sopaları alıp insanları öldürmeye başlayın demedi. Tersine Peygamber Efendimiz'in ^{sav} saygınlığının yerleşmesi için İlahî bir Cemaat- in kurulması gerekliydi. Vaat edilen Mesih ^{as} sözüne şöyle devam eder:

"(Bu İlahî Cemaat) İslam muhaliflerinin ağız- larını kapatarak Peygamber Efendimiz'in ^{sav} azametini ve pâklığını dünyaya yayacaktı. Allah ve melekleri bile Peygamber Efendimiz'e^{sav} salavat gönderiyorsa, o zaman ona yapılan bu kadar saygısızlık zamanında

bu salavat daha da gereklidir ve bunun te- zahürü için Allah bu Cemaati kurdu."

Yani bu gaye için Allah-u Teala Müslüman Ahmediye Cemaatini kurdu. Bundan dolayı Peygamber Efendimize ^{sav} salavat gönder- mek bize daha fazla farzdır. Vadedilen Mesih ^{as} şöyle der:

"Peygamber Efendimizin^{sav} kaybolmuş aza- metini yeniden yerleştirmek için... Ve Ku- ran'ın doğruluklarını dünyaya göstermek için ben gönderildim."³⁷

Kısacası bol bol salavat göndermek bugün her Ahmedî için gereklidir ki Vadedilen Me- sih'in ^{as} geliş gayesi tamamlayabilelim, Al- lah'ın sesine lebbeyk diyelim ve Peygamber Efendimize ^{sav} olan aşk ve sevgi iddiasını yerine getirelim. Gayri Ahmedî Müslümanla- rın yaptıkları gibi sadece naralar atmak ve yürüyüşler düzenlemekle bu sevginin hakkı verilmez. Bu sevginin hakkının verilmesi için bugün her Ahmedî kalp sancısıyla milyonlar- ca salavat ve selam arşa yükseltmelidir. Bu sancı, düşmanı, tüfek kurşunlarından daha fazla yok edecektir.

Vadedilen Mesih^{as} salâvat göndermenin yo- lunu açıklarken bir müridine şöyle yazdı: "Her amelin, resmiyet ve adet kirinden ta- mamıyla arınmış olmasına son derece dikkat edin. O, kalp sevgisinin pak pınarından coş- kuyla çıkmalı. Mesela halk, salavat-ı şerifi papağanın tekrarladığı gibi okur. Salavat böyle gönderilmemeli. Halk, Peygamber Efendimize^{sav} karşı kamil ihlasa sahip olma- dığı gibi onlar tam içtenlikle Resul-i Makbul^{sav} için İlahî bereketler de dilemez- ler."

O sözünün devamında şöyle der:

³⁶ Huzur diyor ki, o günlerde de Peygamber Efendimiz ^{sav} ile ilgili uygunsuz kelimeler sarfedilirdi.

³⁷ Melfuzat, cilt 5, sayfa 13-14, 1985 baskısı, UK

"Tersine salavat göndermeden önce Peygamber Efendimize^{sav} olan sevgisini öyle bir mertebeye ulaştırmalı ki onun kalbi öteden beri herhangi bir insanın böyle bir sevgiye layık olmadığı ve ilerde de olamayacağı inancına sahip olmalı. Bu inanca sahip olmak için, bu güne dek Peygamber Efendimizin^{sav} sevgisinden dolayı gerçek aşıkların katlandığı musibetler ve belalara, ayrıca ilerde de akla gelebilecek olan sıkıntı ve belaların hepsine katlanmaya içtenlikle hazır olsun. Ayrıca akıl ve hayal gücünün görebildiği herhangi bir sıkıntıya katlanmaktan kalbi tedirgin olmasın. Bir emre itaat konusunda kalbinde herhangi bir tutukluk meydana getirebilecek bir düşünce ne aklına ne hayal gücüne gelebilsin. Mahlûkattan herhangi birisi bu sevgide ortak olmasın. Böyle bir inanışa sahip olunca iman artar."

O mektubunda şöyle yazar:

"Salâvat-ı Şerif sadece, Allah kamil bereketlerini Peygamberine indirsın ve onu bütün âlemler için bereketlerin kaynağı kılsın ve onun büyüklüğünü, şanını ve şevketini hem bu dünyada hem öteki âlemde göstereyin diye okunmalı. Bu dua içtenlikle edilmeli. Tıpkı birisi bir musibete yakalandığında içtenlikle dua ettiği gibi, hatta bu dua bundan da fazla tazarru ve sığınma talebiyle edilmeli. Ben de bundan sevap alırım veya bana bu veya şu derece verilir, niyetiyle salâvat gönderilmemeli. Tersine tek hedef kâmil İlahî bereketlerin Peygamber Efendimize^{sav} inmesi, onun celalinin bu dünyada ve ahrette ortaya çıkması olmalı. Bunun için gece gündüz daimi dikkat ve gayret ile öylesine salâvat gönderilmeli ki bu hedeften başka bir murat kalbinde olmamalı. İşte bu şekilde gönderilen salâvat, resmiyet ve alışkanlık gereği değildir ve şüphesiz bunun vasıtasıyla

harikulade nurlar meydana gelecektir. İçtenlikle yapıldığının bir alameti de çoğunlukla gözyaşı ve hıçkırıklardır. Bu teveccüh insanı öylesine tesiri altına almalı ki uyku ve uyanıklık eşit hale gelsin."³⁸

O, dualar ve salavat konusunda çaba sarfetmek için bir müridine şöyle yazar: "Teheccüd namazı ve günlük vird ile meşgul olun. Teheccüdde birçok bereket vardır. Tembellik bir hiçtir. Tembel ve istirahatına düşkünün hiç ağırlığı yoktur."

O şöyle der: "Allah buyuruyor ki:

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا

(Herkim Yolumuzda çaba sarfederse Biz ona yollarımızı göstereceğiz.³⁹) Peygamber Efendimizin dilinden çıkan salavat en iyi salavattır. Ve o budur:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى
اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ۞ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى
اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ۞

O sözünü şöyle devam ettirir: "Takva sahibinin dilinden çıkan kelimelerde mutlaka bereket olur. O zaman takva sahiplerinin reisi olan ve Peygamberlerin başı olanın dilinden çıkan kelimeler ne kadar bereketli olacaktır. Kısacası bütün salavatlardan en bereketli olan salavat budur. Bu acizin virdi de işte bu salavattır... Belli bir sayı tutturulmasına gerek yoktur. İhlas, sevgi, kalp huzuru ve tazarru ile okunmalı ve rikkat (kalpte yumuşaklık), kendinden geçme, tesir, inşirah (gönlün açılma-

³⁸ Mektubat-ı Ahmed, Cilt 1, Sayfa 522-523, Mektup no:10, Nezaret İshaat Rabvah

³⁹ Ankebut suresi, ayet 70

si) ve zevk durumu elde edilinceye kadar okumaya devam edilmeli.”⁴⁰

Allah hepimize bu ruhu versin. Kalbimizde ta arşa yükselen öyle bir sancı olsun ki bizim susuzluğumuzu da gidersin. Allah’ın lütfu ile aramızdan birçoğu salavat gönderir ve içtenlikle gönderir. Allah onlara bunun feyzinin manzaralarını da gösterir. Allah bu şekilde salat gönderenlerin sayısını Cemaat içinde hep çoğaltsın. Bundan hem Cemaat istifade edecek hem de Cemaatin ilerlemesi sağlanacak. Hazreti Muslih Mevud’un^{ra} salavat gönderme şekli çok hoşuma gider. Aramızdan bazı kimseler buna yakın şekilde salavat gönderirler. Ancak onun salavat gönderme şeklini ben size sunmak istiyorum. Bu tarzla Peygamber Efendimiz^{sav} ile kişisel sevgide ilerleme olur ve Cemaatin ilerlemesi için de dua idraki oluşur. O bir yerde şöyle der: “Biz başkalarına dua edince bu dua bir şekilde bizim derecelerimizin de yükselmesine neden olur. Nitekim biz salavat gönderdiğimizde bir taraftan Peygamber Efendimizin^{sav} dereceleri yükselirken diğer taraftan bizim derecelerimizde yükselir. O, ödüllendirilince onun vasıtasıyla ödül bize de ulaşır. Bunu bir örnekle anlayacak olursak, süzgece bir şey döktüğümüzde, döktüğümüz şey onun için çıkıp altındakine de dökülür. Aynen bunun gibi Peygamber Efendimiz^{sav} bu ümmet için bir süzgeç hükümündedir. Önce Allah ona bereketlerinden verir, daha sonra o bereketler onun vasıtasıyla ve onun sayesinde bize ulaşır. Biz ona salavat gönderdiğimizde Allah onun derecelerini yükselttiğinde mutlaka Allah ona bu hediye filanca mümin tarafından geldi diye bildiriyor. Bunun neticesinde Peygamber Efendimiz’in^{sav} kalbinde bizim için dua meydana gelir ve Allah onun duaları neticesinde bize bereketlerinden pay verir.”

Hazreti Muslih Mevud^{ra} sözünün devamında şöyle der: “Ben Vadedilen Mesih’in^{as} kabrine dua için gittiğimde önce Peygamber Efendimiz^{sav} ve daha sonra Vadedilen Mesih^{as} için dua ederim ve dua ederken şöyle derim; Ey Allah’ım! Bu büyüklerime hediye olarak takdim etmek için bende hiçbir şey yoktur. Bende bulunan şeyler onlara hiç fayda sağlayamaz. Bunun tersine Sen’de her şey vardır, bundan dolayı ben Sana yalvarırım ve Sana dua ederim ki Sen bana ihsanda bulunarak benim tarafımdan onlara, bugüne dek Cennette onlara verilmeyen hediye ver.” (Allah onlara hediye verdiğinde onlar mutlaka hediye kimin tarafından geldiğini soracaklardır.) “Allah onlara kimin tarafından geldiğini söyleyince onlar, hediye gönderen için dua ederler ve böylelikle hediye gönderenin dereceleri yükselir. Bu mesele Kuran ve Hadisten ispatlanmaktadır. Dua neticesinde vefat etmiş olanın mertebelerinin yükselmesi İslam’da kabul edilmiş bir gerçektir ve hiç kimse bunu reddedemez. Kuran-ı Kerim

فَحْيُوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا

demek suretiyle bize öğretmiştir ki birisi size hediye verdiğinde siz ona daha iyisiyle karşılık verin. En azından onun verdiği kadarıyla karşılık verin.⁴¹ Kuran’ın bu ayetine göre biz Peygamber Efendimiz^{sav} veya Vadedilen Mesih^{as} için dua ettiğimizde ve onlara salavat ve selam gönderdiğimizde Allah bu dua neticesinde bizim tarafımızdan onlara mutlaka bir hediye verecektir. Cennette ne tür nimetler olduğunu bilemeyiz ancak Allah onları çok iyi bilir. Bundan dolayı biz, ey Allah! Peygamber Efendimize^{sav} şimdiye kadar verilmeyen hediye ver diye dua ettiğimizde onlara hediye takdim edilince, hediye kimin tarafından geldiğinden Allah mutlaka onları haberdar ediyor. Durum böyle olunca bunu öğrendikten sonra onların sessiz kalmaları ve hediye gönderen için dua etme-

⁴⁰ Mektubat-ı Ahmed, Cilt 1, Sayfa 526, Mektup no:13, Nezaret İshaat Rabvah

⁴¹ Nisa suresi, ayet 87

meleri nasıl düşünülebilir. Böyle bir durumda ruhlar gayri ihtiyari olarak Allah indinde secdeye kapanıp, Ey Allah! Şimdi Sen tarafımızdan onu en iyi şekilde mükâfatlandır diye dua edeceklerdir. Böylelikle demin bahsedilen ayete göre bu dua, tekrar salâvat gönderene dönecektir ve derecelerinin yükselmesine neden olacaktır. İşte bu öyle bir yoldur ki şirke benzer herhangi bir harekete bulaşmadan hem biz faydalanabiliriz hem bütün Cemaat faydalanabilir. Başka bir deyişle hem millet hem fert bundan istifade edebilir.”⁴²

Bu şekilde salavat göndermek neticesinde demin de dediğim gibi hem Cemaatin ilerlemesinin yolları açılacaktır, hem de salavat gönderenlerin sayısı arttıkça muhaliflerin sayısı gitgide azalacaktır.

Başka bir şey de söylemek istiyorum; Bazı kimseler, salavatta bir yerde “Allahümme salli ala Muhammedin” ve diğer yerde “Allahümme barik ala Muhammedin” diye geçtiğini ve neden birinde salli diğerinde barik dendiğini sorarlar. Bilinmeli ki sözlükte es-salat’ın manası et-tazim’dır. Bu manaya göre “Allahümme salli ala Muhammedin”in anlamı şöyle olacaktır: Ey Allah! Sen Peygamber Efendimizin şanını bu dünyada yücelterek onun mesajına başarı ve galebe nasip ederek, onun şeriatının devamını ve bekasını mukadder kılarak ona azamet nasip eyle ve ahrette ümmeti hakkında şefaatinin kabul buyurarak ve onun ecrini ve sevabını kat kat artırarak ona yücelik ihsan eyle.

Vadedilen Mesih’in⁴³ yazılarındaki bazı cümlelerde bu manadan ayrıntılı olarak bahsedilmiştir. Hadislerde “barik ala muhammedin” kelimeleri de geçmektedir.⁴³ Bunun anlamı şudur: Ey Allah! Sen Peygamber Efendimiz^{sav} için izzet, azamet ve yüce şandan neler mukadder kıldıysan

onların hepsini kalıcı ve daimi olarak ona ver.

Özet olarak “Allahümme salli ala Muhammedin”de onun şeriatının galebesi, kalıcı ve daimi olması ve ümmetinin onun şefaatinde faydalanması duası vardır. Ve “Allahümme barik” içinde Peygamber Efendimiz’in^{sav} izzeti, azameti ve şanının kalıcı ve daimi olması için dua vardır.

Allah bize gerçek manada salavat göndermeyi nasip etsin. Bu salavat bereketiyle bir taraftan Allah’ın yakınlığı bize nasip olsun ve diğer taraftan Peygamber Efendimiz’in^{sav} sevgisinde hep ilerleme sağlayalım. Ve onun şeriatını yaymak için yeteneklerimizi kullananlardan olalım. Onun öğretilerine uygun olarak, dünyadan fitne ve fesadı yok etmek için üzerimize düşeni yapanlardan olalım. Allah bizi bunlara muvaffak kılsın. Amin.

Kaynak: Alfazl International, 6 şubat 2015 – 12 şubat 2015

Çeviren: Raşit Paktürk

⁴² Vadedilen Mesih’in Kabrinde Dua Etmek ve Onun Hikmeti, Envaru’l Ulum, Cilt 17, Sayfa 190-192

⁴³ Buhari, Kitabü’t Tefsirü’l Kuran, Hadis no:4797

Beytül İslam Cami, Kanada

Beytül Fütuh Cami, İngiltere

Aksa Cami, Pakistan

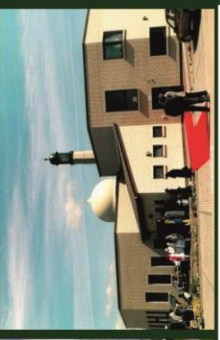
Aziz Cami, Riedstadt

Beytül Alim Cami, Würzburg

Nasır Cami, Köln

Ahmediye Müslim Cami, Gana

Beytül Rahman Cami, Amerika

Mescidi Mübarek, Fransa

Beytül Kerim Cami, Stade

Beytül Mukit Cami, Wabern

Enver Cami, Jügesheim

Ahmediye Cami, Benin

Mescid Mahmud, Hindistan

Beytüş Şükür Cami, Groß-Gerau

Habin Cami, Kiel

Dünyadaki
camilerimizden
bazıları

Almanya'daki
camilerimizden
bazıları

Nur Cami, Bangladeş

Nur Cami, Norveç

Ahmediye Muslim Cami, Uganda

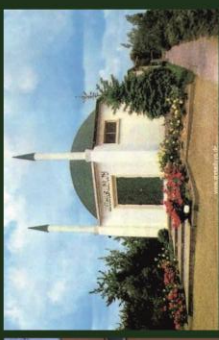
Hatice Cami, Berlin

Beytül Cemi, Offenbach

Nur Cami, Frankfurt am Main

Ahmediye Cami, İspanya

Nasır Cami, Surinam

Fazl Cami, Tanzanya

Nuruddin Cami, Darmstadt

Sami Cami, Hannover-Stöcken

Tahir Cami, Koblenz

Pakistan trajedisi

19 Aralık 2014 Cuma Hutbesi

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ - مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ -
 إلهِدْنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ - صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ -

"O, bir insanın masum yavrusu değil miydi?"

Bu günlerde zulüm ve barbarlığın örnekleri veya olayları Müslüman denilen ülkelerde görüldüğü kadar gayri Müslim ülkelerde görülmemektedir. En azından zahiren gayri Müslim ülkelerde bu kadar sıklıkla bu örnek- lere rastlanılmamaktadır. Böyle bir olay ya- şandığında genel olarak gelişmiş ülkelerde veya gayri Müslim ülkelerde buna karşı güç- lü bir şekilde sesler yükseltilir. İster bu zulüm devlet memurları tarafından, ister bir grup veya fert tarafından yapılmış olsun. Geçen- lerde Amerika'da da böyle olaylar oldu ve orada bu olaylar şiddetli bir şekilde protesto edildi. Ancak, İslam ne kadar sevgi ve kar- deşliği telkin ediyorsa, bugünkü Müslüman devletler ve İslam adı altında teşekkül etmiş gruplar kişisel menfaatleri için, barışı koru- mak bahanesiyle İslam adı altında o kadar zulmetmektedirler. Diğer bir deyişle İslam öğretisine tamamiyle ters davranmaktadırlar. Bugünlerde İslam veya şeriat adı altında sayısız şiddet yanlısı örgütler ortaya çıkmış- tır. Onların barbarlıklarını görünce insan şaş- kına döner. Acaba bunları yapan insan mıdır yoksa insan şeklinde hayvanlardan daha beter olan yaratıklar mı?

Geçenlerde Pakistan'da zulmün öyle bir şekli görüldü ki o, zulümden de öte barbarlık ve vahşiliğin en kötü örneğiydi. Öyle bir olaydı

ki herkesin tüyleri diken diken oldu ve in- sanlık çığlıklar attı. İnsanlıktan bir zerre ka- dar pay almış olan herkes çığlıklar attı ve huzursuz oldu. Aynen buna benzer bir olay dört, dört buçuk sene önce Lahor'da bizim camilerimizde de yaşanmıştı. İngiltere'de bir televizyon, galiba BBC, Pakistan'da geçen senelerde yaşanan en kötü beş olayı anlatır- ken Lahor'da camilerimizde yapılanları da ona dahil etti. Acımız ve bize yapılan zulüm, belki de mollaların korkusundan dolayı ne hükümet tarafından ne de halkın çoğu tara- findan merhamete ve taziye değer görül- medi. Ancak biz Ahmediler insanlık derdini taşıyan kimseleriz. İnsanlığı acı içinde görün- ce huzursuz oluruz. Geçenlerde Pakistan'da yaşayan olayın kurbanları, hem vatandaşımız hem de Müslüman oldukları için kalbimiz merhametle doludur. Biz onlar için çok üzüntülüüz. Bizim içimiz merhamet dolu olduğu için onlara yapılan zulümden dolayı huzursuz olmamak elimizde değildir. Bu Pakistanlılar, burada oturan çoğu kimselerin vatandaşı olmaktan başka, aynı zamanda Müslüman'dılar. Bu olayda, ileri derecede barbarlık sergilendi. Çünkü bu barbarlığa kurban gidenlerin çoğu beş ile on üç yaş arasındaki masum çocuklar idi. Şehit olanlar arasında, terörizmin ne olduğundan haber- siz, Müslüman ve gayri Müslim arasındaki farkı bilmeyen, beş altı yaşındaki çocuklar da vardı. Ancak son derece barbarlıkla canları alındı. Allah hepsini mağfiret ve rahmet çar- şafıyla örtsün. Anne babalarına sabır ve da- yanma gücü versin.

Pakistan ordusundan intikam almak isteyen sözde şeriat uygulayan bu kimselerin zul-

müne, bu çocuklar hedef oldular. Bu hangi İslam'dır ve hangi şeriattır? Peygamber Efendimiz ^{sav} savaş esnasında dahi gayri Müslim çocuklara ve kadınlara kılıç kaldırmayı şiddetle yasakladı. O, savaş esnasında bir müşrik çocuğu öldürdüğü için bir sahabeyi sorgulayınca sahabe şöyle dedi: "Ey Allah'ın Resulü! O bir müşrik evladı idi, yanlışlıkla öldürüldüyse ne oldu?" Bunun üzerine Peygamber Efendimiz ^{sav} şöyle buyurdu: "O, bir insanın masum yavrusu değil miydi?"⁴⁴

İşte Peygamber Efendimiz'in ^{sav} insanlığın kutsallığını yerleştirmek için örnekleriyle bize öğrettiği standart budur. Peygamber Efendimiz'in ^{sav} güzel örneği budur. Ancak İslam adı altında zulmedenlerin amelleri genel olarak, gördüğümüz gibi bu şekildedir.

Bu barbarlıktan dolayı, içinde azıcık efendilik olan herkes üzüntüsünü bildirdi ve olanlardan ızdırap duydu. Ahmedilerin kalplerinde insanlık için ileri derecede merhamet vardır. Biz insanlığa dert ortağı olmaya her zaman hazır bulunuruz. En ufak olay dahi içimizi sızlatır. Ben bu olayla ilgili bir çok mektup aldım. Onlar bu olaydan dolayı bütün gün sancı çektiklerini ve huzursuz olduklarını yazdılar. Gerçekte işte budur. O gün ben de, bütün gün bu olayın derin etkisi altında kaldım. Durum böyle olunca zalimlerin yok edilmesi için insanın içinden beddua çıkar. Allah biran evvel bu bedbaht ve zalim kimselerden ülkemizi hatta bütün İslam âlemini temizlesin. Bu olayları görünce Ahmedilere yapılan zulmün yaraları yeniden depreşir ve bu olayda şehit edilen masumlar için de kal-

bimiz şiddetle sancılanır. Allah anne babasını kaybeden çocuklara da sabır ve dayanma gücü versin ve rahmetini indirsinsin.

Terörizm ve zulme dayalı bu olaylar aşağı yukarı bütün Müslüman ülkelerin yarasıdır. Sadece Pakistan değil, Irak, Suriye, Libya vesair bütün ülkelerde zulüm yapılmaktadır. En büyük zulüm şudur ki bütün bu zulümler Allah ve Peygamberinin adına yapılmaktadır. Suriye'de hükümet ve Sünniler arasındaki çatışmada bir rapora göre 130 bine yakın kişi öldü. Ölenler içinde altı bin altı yüz çocuk öldürüldü ve 1/3 den daha fazla siviller öldü. Işd'ın eliyle binlerce kişi öldürüldü. Işd mensuplarıyla evlenmeyi reddettikleri için yüzlerce kadın ve kız çocuğu kurşuna dizilerek öldürüldü. Bazı kaynaklara göre zulümlerin ve ölümlerin sayısı bundan çok fazladır.

Yapılanların hepsinin İslam adına yapılıyor olmasından dolayı İslam'ın gerçekte ne olduğunu bilen insan şaşkına döner. Hangi İslamî öğretiyeye dayanarak bunlar yapılmaktadır? Acaba bunların hepsi Rahman, Rauf ve Rahim olan Allah'ın adına mı yapılmaktadır? Halbuki O'nun merhameti tasavvur dahi edilemez. Bu zulümler Allah'ın âlemlere rahmet dediği Peygamberin ^{sav} adına yapılmaktadır. Allah'ın, düşmana dahi adaletli ve insafli davranın, diye gönderdiği şeriat adına bu zulüm yapılmaktadır. O, şöyle buyurur:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ
بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا
تَعْدِلُوا إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ey inananlar! Adalet ile şahitlik ederek, (daima) Allah için hazır bulunun. Bir topluluğa olan düşmanlığınız, sizi adaletsizliğe sevk

⁴⁴ Müsned Ahmed bin Hanbel, cilt 5, sayfa 365, Müsned El-Esved bin Serah, Hadis: 15673, Alemü'l Kütüp Matbaası, Beyrut

etmesin. (Daima) adaletli olun. Bu, takvaya daha yakındır. Allah'ın takvasını benimseyin. Şüphesiz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.⁴⁵

Bu ayette Allah-u Teala bir mümin için insaf ve adalet standardını yükseltmektedir. Eğer bir milletin düşmanlığı sizin insaf ve adalet standardınızı düşürüyorsa o zaman mümin değilsiniz. İnsaf konusunda öyle güzel örnekler sergileyiniz ki İslam'ın güzel öğretisini dünya görsün. İnsaf ve iyilik konusundaki örnekleriniz, İslam'ın güzel öğretilerine şahit olmalı. Hiç kimse İslam öğretisine en ufak bir itirazda dahi bulunmasın. Keşke Müslüman olduğu iddiasında olan bu insanlar kendilerini sorguya çekip, kendi örneklerinin gayri Müslimleri İslam'a çekip çekmediğini inceleseler. Yaptıkları, Müslümanları dahi İslam'dan uzaklaştırıyor. Arkadaşlarını zulüm ve barbarlığa kurban giderken gören çocuklar, bunları Müslüman mı zannedecek? Eğer onları Müslüman olarak kabul ederlerse o zaman akıllarına, acaba iman etmemiz gereken İslam bu mudur sorusu gelecek. Kısacası bu insanlar sadece zahirde zulüm ve barbarlık sergilemiyorlar; Bununla beraber gelecek nesilleri de tahrip ediyorlar. Onları İslam'dan uzaklaştırıyorlar. Keşke kendilerine Müslüman uleması diyerek cihat ve hizipleşme adı altında bu şiddet yanlısı grupları meydana getirenler, kiblelerini düzelterek nesillerine gerçek İslam'ı anlatsalar ve şiddet yanlısı bu grupların kökünün kazınması için gerçek İslam öğretisini silah olarak kullansalar. Bu ancak zamanın imamına kulak vererek gerçek İslam'ı hem kendilerinin uygulaması hem de başkalarının uygulamasını sağlamakla mümkündür.

Peygamber Efendimiz'in^{sa} gerçek aşığı Vadedilen Mesih^{as} bu mollalara, kendilerini ıslah etmeleri için şöyle buyurdu: "Eğer İslam mollaları birleşerek ve üzerinde ısrarla durarak, vahşi Müslümanların kalbinden bu yanlışlığı (yani şiddeti benimsemek ve cihadı yanlış yorumlamak) çıkarırlarsa o zaman onlar şüphesiz Müslümanlara büyük bir iyilikte bulunmuş olacaklardır. Ve onlar vasıtasıyla İslam'ın güzelliklerinin büyük bir kısmı insanlara zahir olacaktır. Ve İslam düşmanlarının İslam hakkında yanlışlıkla sahip oldukları nefretler yok olacaktır."⁴⁶

İşte İslam'ın güzel öğretisinin yayılması için Vadedilen Mesih'in^{as} taşıdığı sancı budur. O, bunun için gayri Ahmedî mollalara dahi, Allah rızası için şiddeti benimsemeyi zihinlerinden çıkarıp sevgi ve şefkat öğretisini yaymalarını rica etti. Ancak bu sözde din âlimleri bunu dinlemeye nasıl razı olabilirler. Onların hedefleri artık İslam'ın kutsallığını yerleştirmek değil, siyasi ve kişisel çıkarları elde etmektir. Benim gördüğüm kadarıyla Pakistan'da yaşanan bu olay, ulema tarafından şiddetli bir şekilde kınanmadı ve üzüntü bildirilmedi. Belki de bugün Cumada bazıları bunu dile getirmiş olabilir. Onlar daima Allah'ın, Allah'tan korkun Allah kesinlikle yaptığınız her şeyden haberdardır, emrini akıllarında tutmalı. Allah, sadece bilgisi olsun diye her muameleden haberdar olmaz; Tersine insanın her ameli kaderini karara bağlar. Zulmedenlerin sonu ise mutlaka kötü olur.

Eğer dünyanızın ve akıbetinizin hayırlı olmasını istiyorsanız o zaman Allah'ın emirlerini göz önünde bulundurarak, düşmanınıza

⁴⁵ Maide suresi, ayet 9

⁴⁶ Gunahtan Necat Nasıl Mümkündür, Ruhani Hazain, cilt 18, sayfa 634

dahi insafli davranın. Kelime-i Şehadet getirenler hakkında ise Allah şöyle buyurur:

(Kendi aralarında ⁴⁷ رَحْمَاءُ بَيْنَهُمْ
merhametlidirler)

Ancak burada merhamet şöyle dursun, onlar Müslümanlara dahi düşmandan daha kötü davranıyorlar. Bu manzaralarla hep karşılaşırız. Bir tek ülkede, yüz bin, yüz elli bin, iki yüz bin kişinin öldürülmesi Müslümanlara yapılan zulüm muamelesi değil midir? Bunu yaparken çocukları da öldürdüler, şehit ettiler. Bu, zulmün son noktasıdır.

Acaba onlar, yapmış oldukları ve yapmakta oldukları zulüm neticesinde c eza almaya-caklarını mı zannediyorlar? Hayır! Kesinlikle böyle olmaz. Allah-u Teala şöyle buyurur:

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا
فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا
عَظِيمًا

Kim bir mümini bile bile öldürürse, onun cezası Cehennemdir. Orada uzun süre kalacaktır. Allah'ın gazabı ve laneti üzerine olacaktır ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır. ⁴⁸

Daha sonra Allah mümini tanımlarken şöyle buyurur:

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ...

Size selam verene, Sen mümin değilsin, demeyin. ⁴⁹

İşte İslam kardeşliğin kutsiyetini yerleştirmiştir. Eğer birisi bu kutsiyeti ayaklar altında

çığnıyorsa ve Kelimeyi şehadet getireni öldürüyorsa, yeri kesinlikle cehennem olacaktır. Bu Allah'ın buyruğudur ve böyle birisi daimi olarak Allah'ın laneti altında kalacaktır. Canlı bomba olarak kullanılanlar veya çatışma esnasında ölenler, mollalarının onlara verdiği yanlış öğreti neticesinde, öldükten sonra Allah'ın rızasını elde edeceklerini zannediyorlar. Ancak Allah-u Teala apaçık buyuruyor ki, mümini öldürenler Allah'ın rızasını değil tersine lanetini kazanacaklardır ve yerleri ebedi olarak cehennem olacaktır. Mümin olmak için O, eğer birisi size selam veriyorsa o zaman siz onu öldürme hakkına sahip değilsiniz buyurdu. Şimdi söyleyin! Bu masum çocukların suçu neydi? Onlar toplumun iyi bir parçası haline gelmek için, ülkenin sermayesi olmak için ve barışı yaymak için ilim öğreniyorlardı. Onlar ilim sahibi olmak için o okullara gelmişlerdi. Bu sözde mollaların söylediklerini duyunca insan şaşkına döner. İslam'ın bu kadar güzel öğretilerine rağmen onlar, şiddeti öğretiyorlar. Onların sözlerini dinleyen bilgisi eksik ve cahil kimseler onların etkisi altında kalıyorlar ve daha sonra bunun neticesinde yaptıkları barbarlık ve vahşilikten başka bir şey olmuyor. Allah-u Teala bunun neticesinin cehennem olduğunu bildirmektedir. Ancak böyle kimseler belki de cehennemin bir efsane olduğunu zannediyorlardır. Veya Allah'ın sözlerine imanları yoktur ki Allah'ın uyarılarının onlar üzerinde bir etkisi ve emaresi yok. Onlar durmadan birbirinin boynunu vurmaktadırlar. Eğer ahirete kamil iman yoksa o zaman Allah bu dünyadaki akıbetlerini de bildirdi. Eğer kardeş kardeşin kutsiyetini ayak altına alırsa, o zaman bu dünyada da gücünüz ve saygınlığınız yok olacaktır. Bu dünyanın menfaatlerini elde etmek için bütün bunları yapıyor-

⁴⁷ Fetih suresi, ayet 30

⁴⁸ Nisa suresi, ayet 94

⁴⁹ Nisa suresi, ayet 95

sunuz, ancak onu da elde edemezsiniz. Nitekim Allah şöyle buyurur:

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا
وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Allah'a ve O'nun Peygamberi'ne itaat edin. Kendi aranızda kavga etmeyin. Yoksa cesaretiniz kaybolur, gücünüz de yok olup gider. Sabredin, şüphesiz Allah sabredenlerle beraberdir.⁵⁰

Müslümanların bu durumu, Allah'ın bu sözünün yüzde yüz gerçekleştiğini göstermektedir. Aralarındaki kavgalardan dolayı Müslümanların gücü sona erdi. Şiddeti benimseyen sayısız gruplardan dolayı, Müslüman ülkelerin çoğu savaş meydanı haline geldiler. Batılı güçlere el açmaktadırlar. Şüphesiz Müslüman ülkelerin aralarında kurduğu bir teşkilat da vardır. Ancak aralarında ne birlik var ne de bu teşkilatın bir fonksiyonu var ki bunun neticesinde Müslüman ülkelerde barış sağlanabilsin. Gayri Müslim ülkeler karşısında onların hiç değeri yoktur. İpleri büyük güçlerin elindedir. Müslüman ülkelerden herhangi bir ülkenin cumhurbaşkanı veya başbakanı hatta genelkurmay başkanı da Batılı ülkelere gelirse, buradaki Cumhurbaşkanı veya başbakan bizimkilerle konuşursa veya onlara biraz iltifat ederse, liderlerimiz dünyanın bütün nimetlerini elde ettiklerini zannederler. Onlarda Allah'ın yeri yoktur, O'nu tamamıyla terk ettiler ve dünyayı sevenlere eğildiler. Ve bunu bekaları için gerekli görmektedirler.

Müslüman ülkeleri felakete götüren sebeplerin hangi birinden bahsedeyim. Bir zulüm

yapıldıktan sonra halk birkaç gün onun etkisinde kalır, gürültü koparır ve daha sonra onların çoğu aynı zalimlerin maşası olur. Kısacası Allah'ın sözüne uymadıkları ve düşmana karşı dahi insafı olmadıkları müddetçe; selam veren herkese emniyet sağlamadıkları ve kardeşlik standartlarını korumadıkları müddetçe; hükümet vatandaşın hakkına riayet etmediği ve halk da hükümete itaat etmediği müddetçe ve Allah korkusu kalplerde yerleşmediği müddetçe zulme dayalı bu olaylar devam edecektir. Keşke liderlerimiz, alim denilen kimseler ve halk bunları anlasa. Ümmeti Müslimenin sıkıntısı bizi sancılandırır. Çünkü onlar bizim Peygamber Efendimiz'e^{sav} mensupturlar. Zamanın imamı Vadedilen Mesih^{as} bize Efendisine^{sav} mensup olanları sevmeyi ve onlara dert ortağı olmayı öğretmiştir. O şöyle der:

اے دل تو نیز خاطر اینان نگاہ دار کا خرنند دعویٰ حُبِّ پیغمبرم

Ey kalbim! Sen onların hatırını say ve onlara merhamet ile bak! Çünkü nihayetinde onlar benim Peygamberimi^{sav} sevdiğini iddia ederler.⁵¹

Onların bize karşı olan zalimane tavrı bize üzmesine rağmen biz onlar için dua ederiz, intikam almayız. Allah kalplerini temiz kılsın ve onlar Ümmet-i Müslime'nin gerçekten hayrını isteyen ve onlarla dert ortağı olanın sadece Ahmediler olduğunu anlasınlar. Bu hayrı ve merhamet duygularını bizim içimizde yerleştiren de Vadedilen Mesih'dir^{as}. O, İslam öğretisine uyararak, merhamet duygularını hem Müslüman hem gayri Müslim herkes için taşımamızı bize telkin etmiştir. O şöyle buyurur:

⁵¹ İzale-i Evham, Bölüm 1, Ruhani Hazain, cilt 3, sayfa 182

⁵⁰ Enfal suresi, ayet 47

"Müminlere ve Müslümanlara karşı yumuşaklık ve şefkat emri vardır. Bunu her zaman gözünüzün önünde bulundurun."⁵²

"Herkes hergün bu emirleri ne kadar umursayıp umursamadığını ve kardeşleriyle ne denli merhametli davrandığını incelemeli."⁵³

"Bütün peygamberlerin gelişinin ortak gayesi, gerçek Allah sevgisini yerleştirmek, insanoğlu ve kardeşlik hakları ve sevgisine özel bir renk katmaktır. Bunlara uyulmadıkça her şey sadece resmiyetten ibarettir."⁵⁴

"O'nun kullarına merhamet edin. Dilinizle, elinizle veya herhangi bir yolla onlara zulmetmeyin. Allah'ın yarattıklarının hayrı için çaba gösterin. Emriniz altında olsa dahi kimseye karşı kibir göstermeyin. Size küfür edene dahi küfür etmeyin. Miskin, yumuşak, iyi niyetli ve Allah'ın yarattıklarına karşı merhametli olun ki kabul edilesiniz."

"Allah'ın sizden istediği, bütün insanoğluna karşı adaletli davranmanızdır. Bundan daha ileriki adım, size iyilik yapmayana dahi iyilik yapmanızdır. Bundan da daha üstün adım ise, Allah'ın yarattıklarına karşı sanki akrabalarınız imiş gibi dert ortağı olmaktır. Tıpkı annelerin çocuklarına davrandığı gibi."

"İyiliğin son mertebesi tabii coşkudur ki o annenin durumuna benzer."⁵⁵

Diğer insanların sancısını ancak, dert ortağı olmanın bu seviyesini elde edenler veya bu seviyeyi yakalamak için telkinde bulunan ve bu öğretiyi uygulayanlar hissedebilir. Allah'ın lütfu ile çoğumuz insanoğlu için bu

duyguları taşımaktadır ve bir Ahmedî Müslüman bu duyguları taşımalı da. Eğer diğer insanlar için durumumuz bu ise o zaman Müslümanlar için hassasiyetimiz daha da fazladır. Bir Müslüman'a yapılan herhangi bir zulüm kalbimizi etkiler. Pakistan'da yapılan bu zulüm kesinlikle bizi son derece üzmüştür. Ve İslam dünyasında yapılan zulüm kimin tarafından yapılıyor olursa olsun bize acı vermektedir. Biz dünyaya bağırarak sesleniyoruz ki, Allah, bu zulümler son bulsun diye Kendi sözüne uygun olarak Vadedilen Mesih'i gönderdi, o savaşı ve şiddeti sonlandırıp sevgi ve şefkati yayacaktı. Bundan dolayı onun sesine kulak veriniz ki dünya İslam'ın gerçek öğretilerine teslim olsun. Üzüntümüzü daha da artıran ise, bizim bu davetimize rağmen ulema denilen kimselerin, bize düşmanlıkta, gün geçtikçe herkesten daha fazla ilerlemesidir. Onların durumu böyle olunca insaf ve merhamet gibi değerler sona erer ve bunun neticesinde her toplumda fitne ve fesat görülür. Masumların kanı akıtılır. Olup bitenler de işte bunlardır. Keşke Müslüman Ulema denilen kimseler bunu anlasalar. İslam ümmetini hizipleştirmeye çağırıp yok etme çabalarına gireceklerine İslam'ın barış sevgi ve şefkat ile ilgili öğretilerini, Vadedilen Mesih'in^{as} dediği gibi Müslümanların içine yerleştirseler. Ayrıca gayri Müslimlerin içindeki, İslam'ın haşa şiddet ve kılıç dini olduğu şeklindeki yanlış düşünceleri kaldırsalar.

Allah onlara akıl fikir versin, Pakistan ve diğer Müslüman memleketler için çok dua edin. Allah bu ülkelerde barışı yerleştirsin. Hem hükümet hem de halk gerçek İslamî değerleri tanınsınlar. Allah bize de bunun en güzel örneklerini göstermeyi nasip etsin. Suriye, Irak, Libya vesair ülkelerdeki

⁵² Melfuzat, cilt 10, sayfa 232, 1985 İngiltere

⁵³ Melfuzat, cilt 7, sayfa 280, 1985 İngiltere

⁵⁴ Melfuzat, cilt 3, sayfa 95, 1985 İngiltere

⁵⁵ Keşti-yi Nuh, Ruhani Hazain, cilt 19, sayfa 30

Maneviyat

Ahmediler, o ülkelerin şuan içinde bulunduğu durumlar sebebiyle, hem o ülkenin vatan-daşı olduklarından hem de Ahmedî olduklarından dolayı zorluklar içindedirler. Onlar için de özellikle dua edin. Allah onları bu zorluklardan kurtarsın. Bazıları büyük bir çaresizlik içinde yaşamaktadırlar. Oralarda birbiriyle çatışan grupların her ikisi,

Ahmedilere muhaliftirler. Bu durumda onlara yardımın ulaşması da mümkün değildir. Allah onlara lütuf eylesin, onlara acısın ve biran evvel zorluklardan kurtarsın.

Kaynak: Alfazl International, 9 Ocak 2015-15 Ocak 2015

Vadedilen Mesih ve Mehdi Hazretlerinin 5. Halifesi

9 Ocak 2015 Cuma hutbesinde şöyle dedi:

Son olarak ben Pakistandaki Ahmediler için özellikle dua etmenizi telkin ediyorum. Birkaç günden beri Rabvah'ta da muhalifler ve düşmanlar tarafından huzursuzluk çıkarılmaya çalışılmaktadır. Allah her Ahmediyi onların şerlerinden korusun ve şerleri kendilerine geri dönsün ve Rabvah'taki huzurlu ortamı korusun. Allah hükümete de doğru bir şekilde bu durumu düzeltmek için akıl fikir versin.

Aynen bunun gibi İslam dünyası ve Avrupa'da yaşayan Müslümanlar için de dua edin. Fransa'da İslam ve Peygamber Efendimiz^{sav} adına yapılan zalimce olayın İslam ile uzaktan yakından hiçbir alakası yoktu. Böyle illegal bir şekilde öldürmek her zaman söylediğimiz gibi İslam öğretisiyle bağdaşmaz. Buna rağmen sözde Müslümanlar ve sözde Müslüman örgütler, davranışlarından ve zulümlerinden vazgeçmemektedirler. Bunun neticesinde Avrupa'da yaşayan Müslümanlar, o ülkelerin halkları tarafından sert reaksiyon ile karşı karşıya kalabilirler. Sadece bu kadarla da sınırlı kalmayabilir; Müdürü ve çalışanları zalimce öldürülen bu gazete, buranın

halkı ve medya da yanlış reaksiyon göstermek suretiyle Peygamber Efendimize^{sav} saldırılarda bulunabilirler.

Allah bu ülkelerin hükümetlerini yanlış reaksiyonlara engel olmaya muvaffak kılsın. Suçlular yakalanmalı ve kanuna uygun olarak cezaya çarptırılmalı. Ancak eğer yanlış reaksiyon meydana gelirse, o zaman, bir nasihat edeni olmayan Müslümanlar tarafından da tekrar reaksiyon gösterilecektir. Böylelikle fitne ve fesadın zinciri uzayacaktır ve bunda artış meydana gelmesi tehlikesi vardır.

Bugün her iki tarafı zulümden korumak için dua etmek sadece Ahmedî Müslümanların vazifesidir. Aynen bunun gibi Peygamber Efendimiz'e^{sav} bol bol salavat göndermeye yönelin. Herkim kendi dairesi içinde barış ortamı yaratmak için fiilen çaba sarfedebiliyorsa etsin. Allah dünyayı fesattan kurtarsın ve fesadın yerini bir an evvel barış alsın. Amin

Kaynak: Alfazl International, 30 ocak 2015-5 şubat 2015

“Hz. İsa İlah Olamaz” İncil ve Tevrat Işığında

İncil’de Matta 4. Bölüm ayet 1-10 da çok ilginç bir hikaye geçer. Allah şeytan tarafından denemeye tutuldu! Bu güne kadar hiç böyle bir şey duydunuz mu? Bizim bildiğimiz nedir? Allah tarafından insan denemeye tabi tutulur veya bazen insan şeytan tarafından denemeye tutulur ama burada ilginç bir durum vardır. Diyor ki;

“Bundan sonra İsa, İblis’in denemelerinden geçmek üzere Ruh tarafından çöle götürüldü.”

Biz ilk defa bir ilahın ve Allah’ın oğlunun şeytan tarafından denendiğini görüyoruz. Eğer İncil’de dedikleri gibi Hz. İsa^{as} ilah ise Allah’ın gaybı bilmesi lazım. İncil diyor ki Hz. İsa^{as} bir keresinde acıkmış ve açlıktan oraya buraya koşmuş. Bbir incir ağacı görmüş. Belki orada bir incir ağacı vardır diye oraya gitmiş. Bunların iddialarına göre incir göremeyince Hz. İsa^{as} haşa inciri lanetlemiş ona kızmış öfkelenmiş. Ağacın suçu nedir? Eğer sen ilah isen o zaman suç senin çünkü senin bilmen lazım. Niye oraya buraya koşuyorsun. Ağaçtan meyvenin gelmesi sana bağlıdır. Okus pokus yap ağaç meyvelensin hatta başkaları da faydalansın. Yaratmak Allah’a mahsus. İncil’in dediğine göre Hz. İsa^{as} kızmış öfkelenmiş ve ağacı lanetlemiş.

Kısacası bizim bilmemiz gereken önemli olan Hristiyanların Hz. İsa’nın^{as} ilahlığı konusunda ne derse desinler, o bu mucizeyi gösterdi, şu hastayı iyileştirdi, körlere göz verdi vs. bizim **Markus 16. Bölüm 17. Ayetini** unutmamamız lazım. Burada İsa^{as} kendi müritlerine kendisine tabi olanlara diyor ki;

“İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır:”

O zaman bu devir Hristiyanlarıyla başka tartışmalara girmeden kendilerinde yüce iman değil hardal tanesi kadar iman varsa Hz. İsa’nın^{as} yaptıklarının aynısını yapmalarını ve göstermelerini istemeliyiz. O zaman hem imanlı oldukları ispatlanır, hem de Hz. İsa’nın^{as} gerçekten bunların anladıkları manada körlere göz vermesi, hastaları iyileştirmesi de anlaşılmış olur. Ama eğer Hz. İsa’ya^{as} iman edenler bunları yapamıyorlarsa o zaman bu demektir ki bunlar yanlış anladılar. Yoksa bunların dedikleri şekilde Hz. İsa’a^{as} iman edelim; hastaneleri kaldıralım, ilime gerek yok. Tıp ilmini kaldıralım doktorlara ihtiyacımız yok oturup hastaları iyileştirelim.

Ayetin devamında **“benim adıyla cinleri kovacaklar, yeni diller konuşacaklar, yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, bundan zarar görmeyecekler.”**

Bunlardan iman sahibi kim ise bir sürü papaz var papaz olmasa da bir sürü iman sahibi insan var, hadi onlara zehir içirelim hatta kendileri içsinler bizim içirmemize gerek yok kendileri iman sahibi olduklarını göstermek için içsinler.

“Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek.”

Dünyada birçok hasta var. Hatta ölüm ortadan kalkar. Mademki İsa^{as} eğer bunu yapmışsa ölümlere hayat versinler.

Hristiyanlarla konuştuğumuz zaman anlatmak için bu ayeti de iyi bilmemiz gerekir.

Yuhanna 10 bölüm ayet 31- 36

“Yahudiler O'nu taşlamak için yerden yine taş aldılar. İsa onlara, «Size Baba'-dan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim» dedi. «Bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz? Yahudiler şöyle cevap verdiler: «Seni iyi işlerden ötürü değil, küfür ettiğin için taşıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun.»”

Bakın Hz. İsa'ya^{as} ilahlığı hem Yahudiler isnat ettiler hem de bu günkü hristiyanlar isnat ediyorlar. Hz. İsa(as) bakın ne diyor:

“İsa şu karşılığı verdi: «Yasanızda, `Siz ilahlarsınız, dedim' diye yazılı değil mi? Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. Öyleyse `Tanrı'nın Oğluyum' dediğim için bana nasıl `Küfür ediyorsun' dersiniz?

Burada Hz. İsa^{as} evet ben ilahım diyebilirdi. Bugün hristiyanların iddiası, âdemin neslinden olanlar günahkâr olduklarıdır. Halbuki Yahudiler Hz. İsa'yı^{as} suçladıkları zaman bunu Hz. İsa'nın^{as} söylemesi gerekirdi. Demesi gerekirdi ki;

“Âdem'in neslinden doğanlar günahkârdırlar ben Âdem'in neslinden değilim onun için ben günahkâr değilim onun için ben Allah'ım” demesi gerekirdi ama bakın böyle demiyor. Bana Allah'ın oğlu denildi onun için ben Allah'ın oğluyum demiyor. Kitabınızda benim hakkımda şu, şu mucizeler var demiyor. Kitaptan bir ifade kullanıyor. Kullanıldığı ifade nedir?

“Sizin şeriatinizde **Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye** adlandırmıyor mu? Benim durumumda o Allah sözü gelenlerle aynıdır farklı değildir. Ben farklı bir şey söylemiyorum ki siz taşıyorsunuz.”

Hz. İsa^{as} bu ayette ben onlara benziyorum, benim iddiam onlarınkine benziyor, diyor. Bakın gayet açık ikna etmeye çalışıyor beni taşlamayın benim bir suçum yok benim durumum kimlere Allah sözü geldi ise, o sözde anlatılanlara benziyor. Onlara, kitabınız-şeriatınız ilah dedi ise bana da dedi bunda benim bir suçum yok, ben eğer aynı ifadeyi kullanmazsam o zaman suçluyum, diyor.

Hazırlayan: Raşit Paktürk

Yeni Kitabımız Yayınlandı

Vâdedilen Mesih ve Mehdi Hazretleri'nin İkinci Halifesi Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed Hazretleri^{ar} tarafından 1921 yılında Jalsa Salana'da yapılan konuşmasından derlenmiş olan kitabımızın Türkçe'si yayınlanmıştır.

Kitabı temin etmek için iletişim adreslerimizden bize ulaşabilirsiniz.

Kitabın içeriğinin en güzel özeti kitabın ilk cümlelerinde şöyle tarif edilmiştir:

"Amacım Allah'ın^{cc} varlığını ispat etmek değil, Allah'ın^{cc} zatını tartışmaktır. Ama Allah'ın^{cc} varlığı veya yokluğu bile bu konunun bir

parçası olduğu için ele almak durumundayım. Günümüzde günah ve kötülüğün çoğalmasının bir sebebi Allah'ın^{cc} varlığını inkâr etmektir ve bütün günahların temelinde aslında Allah'ın^{cc} zatını yanlış anlamak veya iman edilen Allah'ın^{cc} gerçek Allah^{cc} ile bir alakası olmaması yatıyor. Bu sebepten de bu konunun önemi artıyor. Öte yandan modern eğitim sistemleri, kolej veya üniversiteye giden öğrencilerini, mazilerinden kopuk ve belki biraz negatif anlamda bağımsız hale getirmiştir. Onlara sorulursa ataları Allah'a^{cc} inandıkları için cahil insanlardı. Hâlbuki ne bir Allah^{cc} var ne de ona inanmanın bir gereği! Ben hacca gittiğimde benimle aynı gemiyi paylaşan ve eğitim için İngiltere'ye giden üç öğrenci vardı. Aralarından ikisi Müslüman olup, üçüncüsü Hindu idi. Gemide onlar bir rahip ile din üzerinde tartışmaya başladılar. Mezheplerine bağlı olduklarını gösteren bu davranış hoşuma gitti ve ben de onlara bir iki bir şey sordum. Bunun üzerine bana "siz bizim Allah'acc inandığımızı mı sanıyorsunuz?" dediler. "Evet" dedim ve gerekçe olarak da onların rahip ile yaptığı tartışmayı gösterdim. "O sadece milletimizde hâkim olan mezhebi savunmak için idi" dediler. Yani bütün o tartışmaların arkasında yatan Allah^{cc} sevgisi değil, Hindistan sevgisiydi. Allah'ın^{cc} varlığını inkâr etmek günümüzde o kadar şiddetli bir hal almıştır ki, yine bu öğrencilerden Hindu olanın masaya bir saman parçası atarken söylediği bir şey son derece dikkat çekicidir. Bana dedi ki: "bakınız, ben bu saman parçasını kaldırıp atabilirim. Senin Allah'ın^{cc} bunu yapabilir mi?" Söylediği bu laflar beni o kadar etkiledi ki döner dönmez Allah'ın^{cc} varlığını ispatlayan bir makale yazdım ama bugün o makaleden daha genel ve geniş kapsamlı bir şekilde bu konuyu ele alacağım."

Ahmediye Cemaati Hakkında

2013-2014'den kısa kısa...

Ahmediye cemaatinin resmen bulunduğu ülke sayısı: 206

(Bu yıl yeni katılan ülkeler Belize ve Uruguay)

Yeni kurulan cemaat sayısı: 730

Yeni inşa edilen camilerin sayısı: 204

İnşa edilmeye başlayan camilerin sayısı: 382

Dünyadaki cemaat merkezi sayısı: 2.808

Şimdiye kadar değişik dillere çevrilen Kuran sayısı: 72

28 ülkede düzenli basılan gazete ve dergi sayısı: 143

43 ülkede gönderilen yeni kitap sayısı: 352.561

Yapılan sergi sayısı: 2.235

Cemaat ile bağlantıda olan (ahmedi olmayan) kişi sayısı: 8.000.000

1.500 gazetede yayınlanan makale sayısı: 3.826

Yeni Waqf Nau olanların sayısı: 3.442

(Toplam 54.135 Waqf Nau çocuk, 33.000 erkek ve 21.000 kız çocuğu)

Yeni eklenen e-Book sayısı: 18

Birisi Al Fazal olmak üzere yayınlanan yeni aplikasyon: 2

MTA International da çalışan kişi sayısı: 348

Afrika'da bulunan Ahmadiya radio istasyonları (11 Mali de, 4 Burkina Faso da): 16

Yapılan Televizyon Programları:1.356

Farklı ülkelerde bulunan okulların sayısı: 681

Afrika da temiz suyun bulunması için yapılmış el pompaları sayısı: 1.200

Humanity First'ün kayıtlı olduğu ülke sayısı: 43

Yapılan ücretsiz göz ameliyatı:1.632

Bir yılda Ahmediye Cemaatine biat ederek katılan kişi sayısı: 555.235

Davetlisiniz...

Jalsa'ya

CALSA SALANA 2015
40. Yıllık Toplantı
Almanya - Karlsruhe

05-07.Haziran.2015
Messe - Karlsruhe
Messeallee 1
76287 Rheinstetten

Sohbete

Cemaatimiz hakkında ve İslami
tüm sorularınız için bizi arayabilirsiniz

 0800 000 1325

 Sadece Almanya'dan arayanlar içindir.
Almanya sabit ve cep hatlarına ücretsizdir.

ahmediye.org
info@ahmediye.org

ahmadiyya.de
kontakt@ahmadiyya.de

Müslüman Ahmediye Cemaati